

انجيل عيسى مسيح د مطابق يوحنا

پيشگفتار

زندگی نامه عيسى مسيح مطابق يوحنا از سه زندگی نامه عيسى مسيح که د وسیله سه نفر ديگه نوشته شده از نگاه طرز نوشته فرق دره و امچنان واقعه های ره که يوحناى رسول د زندگی عيسى مسيح ديده از نقطه نظر خود خو د زیر راهنمایى روح القدس نوشته كده. ای زندگی نامه بعد از سه انجيل ديگه نوشته شده، مگم د ای زندگی نامه د باره امزو واقعه های زندگی عيسى مسيح و تعليمات و معجزه های شى اشاره شده که د ديگه زندگی نامه ها اشاره نشده. امچنان يوحنا د امزی زندگی نامه از بعضی معجزه های عيسى مسيح توره موكيه که معنای روحانى دره. خاينده ها قد خاندون امزی زندگی نامه ميتنه معلومات كلوتر د باره زندگی عيسى مسيح د دست بيره. د ای زندگی نامه د باره الوهيت عيسى مسيح بطور واضح اشاره شده، چون عبارت «ما استم» ره که اولين دفعه خدا د كتاب خروج د فصل ۳ آيه ۱۴ بلده خود خو استفاده كده، عيسى مسيح چندین دفعه د امزی زندگی نامه بلده خود خو استفاده مونه. بطور نمونه د فصل ۸ آيه ۵۸ موكيه: ”ما دز شمو راست موكم، پيش ازى که ابراهيم تولد شنه، ما استم!“ مطلب عيسى امی بود: ما همیشه استم. ما پيش از تولد ابراهيم بودم و

هنوز ام آستُم.

د ای زندگی نامه مثل های وجود دَره که سُون رَابِطَه خُدا و اِنسان، رَابِطَه رَسُولَا و ایماندارا و رَابِطَه ایماندارا و ایماندارا اِشاره مُونه، بطُورِ نَمُونَه مَثَلِ «تاگِ انگُور» و «چوپو و گوسپندو». امچنان کَلِمه «مُحَبَّت» دَ امزی زندگی نامه کَلو دَ کار رفته و مُحَبَّتِ عَوُجی ره که خُدا بَلدِه اِنسان دَره دَ طَرِيقَه های مُخْتَلِفِ نِشو مِیدیه. بطُورِ مِثال دَ فَصلِ ۳ آیه ۱۶ مُوگیه: “چُون خُدا دُنیا ره اِیقِس دوست دَشت که باچه یگانِه خُو ره دَد تا هر کسی که دَزُو ایمان بیرِه نَابُود نَشْنِه، بَلکِه صَاِحِبِ زندگی اَبَدی شُنِه.”

مقصدِ نِوِشْتِه امزی زندگی نامه ره یکی از آیه های شی اینی رقم بیان مُونه:
“مگم امی چیزا نِوِشْتِه شُد تا شُمُو ایمان بیرید که عیسیٰ اُمُو مسیح وعده شُدِه و باچه خُدا یِه و شُمُو دَ وِسیلِه ایمان اُوردو دَ نامِ اَزُو صَاِحِبِ زندگی اَبَدی شُنید.”
(فصل ۲۰، آیه ۱۹)

فهرستِ عِنوانها

کلام اِنسان جور شُد (فصل ۱، آیه ۱)

یحیای تعمید دِهِنده عیسیٰ ره معرفی مُونه (۱:۲۹)

یارای اوّل مَولا عیسیٰ (۱:۳۵)

مُعجزه دَ شارِ قانا (۱:۲)

عیسیٰ دَ خانِه خُدا (۱۳:۲)
عیسیٰ و نیقودیموس (۱:۳)
عیسیٰ و یحییٰ (۲۲:۳)
عیسیٰ از عالمِ باله اَمَدِه (۳۱:۳)
توره عیسیٰ قد خاتونِ سامِری (۱:۴)
عیسیٰ یگ آدمِ شل ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیه (۱:۵)
مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح (۱۹:۵)
نان بلده پنچ هزار نفر (۱:۶)
عیسیٰ و برارون شی (۱:۷)
عیسیٰ دَ اورشلیم (۱۰:۷)
کوشش بلده گرفتارِ کدونِ عیسیٰ (۳۱:۷)
بے ایمانی کته کلونای یهود (۴۵:۷)
خاتونی که دَ بدکاری گرفتار شد (۱:۸)
عیسیٰ نورِ دُنیا آسته (۱۲:۸)
عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله توره مُوگه (۲۰:۸)
آزادی از گناه (۳۰:۸)
یگ آدمِ کور بینا مُوشه (۱:۹)
سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفای آدمِ کور (۱۳:۹)
مَثَلِ چوپونِ نیکو (۱:۱۰)
یهودیا عیسیٰ ره بسمِ ردِ مُونه (۲۲:۱۰)

فوت و زنده شُدون ایلعازر (۱:۱۱)
تُحْفَه پُرآرزشِ مَریم (۱:۱۲)
پیشگویی عیسیٰ دَ باره مَرگ شی (۲۷:۱۲)
شُشتون پایای یارا دَ شامِ آخِر (۱:۱۳)
عیسیٰ دَ باره انکار پِترس پیشگویی مُونه (۳۱:۱۳)
یگانه راه (۱:۱۴)
وعدِه روحِ اَلْقُدس (۱۵:۱۴)
تاگِ حَقِیقِی (۱:۱۵)
دُنیا از یارای مَسِیحِ نَفَرَتِ دَره (۱۸:۱۵)
غَمِ یارا دَ خوشی تبَدیلِ مُوشه (۱۶:۱۶)
دَ باره دُعا (۲۳:۱۶)
دُعایِ عیسیٰ بَلدِه پِیروایِ شی (۱:۱۷)
گِرِفتاریِ عیسیٰ (۱:۱۸)
سوآلایِ پیشوایِ بُزرگِ از عیسیٰ (۱۹:۱۸)
پِترسِ عیسیٰ ره انکارِ مُونه (۲۵:۱۸)
عیسیٰ دَ پیشِ پِیلاطس (۲۸:۱۸)
عیسیٰ دَ صلیبِ کُشتهِ مُوشه (۱۶:۱۹)
عیسیٰ دَ یارایِ خُو ظاهرِ مُوشه (۱۹:۲۰)
عیسیٰ دَ هفت یارِ خُو ظاهرِ مُوشه (۱:۲۱)

کلام انسان جور شد

۱) دَ اَزَل کلام بود و کلام پیشِ خُدا بود و کلام خودِ خُدا بود. ۲) او از اَزَل قد خُدا بود. ۳) تمام چیز دَ وسیله اَزو خَلق شد و بدونِ اَزو هیچ چیز ام خَلق نشُد. هر چیزی که دَ وجود آمد ۴) دَزو زندگی دشت و زندگی نُور انسان بود. ۵) نُور دَ تربیکی روشنی میدیه و تربیکی دَ بله اَزو زور نشُد.

۶) یگ آدم ظاهر شد که از طرفِ خُدا رَبی شد و نام شی یحیی بود. ۷) او بلده شاهدهی دَدو آمد تا دَ باره نُور شاهدهی بدیه و تا پگِ مردُم دَ وسیله اَزو ایمان بیره. ۸) او خود شی اُمو نُور تَبود، بلکه آمد تا دَ باره امزُو نُور شاهدهی بدیه.

۹) نُور حقیقی که بلده هر انسان نُور موبخشه دَ دنیا میمد. ۱۰) دَ حقیقت او دَ دنیا بود و دنیا دَ وسیله اَزو خَلق شد، و لے مردُم دنیا او ره نشنخت. ۱۱) او دَ بین قوم خود خُو آمد و قوم خود شی او ره قبول نکد. ۱۲) مگم تمام کسای که او ره قبول کد، یعنی دَ نام اَزو ایمان اُورد، او دَزوا حتی ازی ره دد که بچکیچای خُدا شنه، ۱۳) بچکیچای که نه از خُون، نه از خواهشای نفسِ انسان و نه ام از خواهشِ جسمانی یگ مرد دَ وجود آمد، بلکه از اراده خُدا.

۱۴) کلام انسان جور شد و دَ بین ازمو زندگی کد. مو بزرگی-و-جلال اَزو ره دیدی، بزرگی ره که تنها لایقِ باچه یگانه از طرفِ آته آسمانی بود و پُر از فیض و راستی.

۱۵) یحیی دَ باره اَزو شاهدهی دَد و جار زده گفت: "ای اُمو کس آسته که ما دَز شو گفتُم: 'او که بعد از مه مییه، مقام شی از مه کده باله آسته، چون او پیش از مه وجود دشته. "' ۱۶) از برکتِ بے اندازه اَزو فیضِ سر فیض نصیبِ پگ مو شُد. ۱۷) چون شریعتِ تَوَسُطِ مُوسی دَز مو دده شد و فیض و راستی دَ وسیله عیسیٰ مسیح دَز مو رسید. ۱۸) خُدا ره هیچ کس هرگز ندیده؛ یگانه باچه که دَ آته نزدیک آسته، او خُدا ره دَز مو شَنختند.

۱۹) و شاهدهی یحیی اینمی آسته: وختیکه رهبرای یهودیا پیشوایو و لایوا ره از شارِ اورشلیم رَبی کد تا اَزو پُرسان کُنه که "تُو کی آستی؟" ۲۰) او اقرار کد و مُنکر نشُد، اَرے، او اقرار کد که "ما مسیح نیسْتُم." ۲۱) و اونا از شی پُرسان کد: "پس تُو کی آستی؟ آیا تُو الیاس پیغمبر آستی؟" او گفت: "نه، ما نیسْتُم." اونا بسم پُرسید: "آیا تُو اُمو پیغمبر آستی که مو چیم دَ راه شی آستی؟" او جواب دد: "نه." ۲۲) دَ آخر اونا دَزو گفت: "پس تُو کی آستی؟ مو بلده امزُو کسای که مو ره رَبی کده باید یگ جواب ببری. تُو دَ باره خود خُو چی مَوگی؟"

۲۳) او گفت:

”ما آواز کسی آستُم که دَ بیابو جار زده مُوگه:

’راه ره بلده خُداوند آماده کُنید،‘

اُمو رقیبکه اِشعیا پیغمبر گُفتد.

^{۲۴} اُمو نفرای که از طرفِ فریسیا رَی شُد، ^{۲۵} اَزو پُرسان کده گُفت: ”اگه تُو نه مسیح و نه اِلیاس پیغمبر و نه ام اُمو پیغمبرِ دیگه آستی، پس چرا غُسلِ تعمید میدی؟“ ^{۲۶} یحیی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما قد آو غُسلِ تعمید میدم، مگم دَ بین شُمو یگ نفر ایسته یه که شُمو اُو ره نَمیخنشید. ^{۲۷} اُو اُمو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتی لیاقت ازی ره ندرُم که بند چپلی شی ره واز کُم.“ ^{۲۸} ای چیزا دَ اَغیلِ بیتِ عنیا که دَ اُو لبِ دریای اُردن آسته، واقع شد، یعنی دمزُو جای که یحیی اُمردُم ره غُسلِ تعمید میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسی ره معرفی مونه

^{۲۹} روز دیگه شی یحیی دید که عیسی طرفِ اَزو مییه. اوخته یحیی گُفت: ”اونه، باره خُدا که گناه دُنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای اُمو کس آسته که ما دَ باره شی گُفتدُم: ’بعد از مه یگ مرد مییه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه اُو پیش از مه وجود داشته. ^{۳۱} ما خود مه اُو ره نَمیشنختم، مگم بخاطری که اُو دَ بنی اسرائیل معرفی شنه، ما امدُم تا قد آو غُسلِ تعمید بدم.“ ^{۳۲} یحیی دَ شاهی خُو ادامه دده گُفت: ”ما روح اَلقدس ره دیدم که دَ شکلِ یگ کوتر از آسمو نازل شده دَ بله اَزو ششت و اُمونجی مند. ^{۳۳} ما تا اُو غیت اُو ره نَمی شنختم، مگم خُدای که مره رَی کد تا مردُم ره قد آو غُسلِ تعمید بدم، اُو دز مه گُفت: ’دَ بله هر کسی که روح اَلقدس نازل شده ششت، اُو اُمو شخص آسته که قد روح اَلقدس غُسلِ تعمید میدیه. ^{۳۴} ما دَ چیم خُو دیدیم و شاهی دده مُوگیم که اُو باچه خُدا یه.“

یارای اوّل مولا عیسی

^{۳۵} روز دیگه شی ام یحیی قد دُو پیرو خُو دَ اُمزو جای ایسته بُود. ^{۳۶} وختی دید که عیسی اَزونجی تیر مُوشه، اُو گُفت: ”اونه، باره خُدا.“ ^{۳۷} وختیکه اُمو دُو پیرو توره یحیی ره شنید، اونا از پسِ عیسی رَی شُد. ^{۳۸} عیسی دَور خورده دید که اونا از پس شی مییه و ازوا پُرسان کده گُفت: ”شُمو چیزخیل ره موبالید؟“ اونا دزشی گُفت: ”رَی - که «استاد» معنی میدیه - دَ کجا میشینی؟“ ^{۳۹} اُو دزوا گُفت: ”بیید و بنگرید.“ پس اونا آمده دید که اُو دَ کجا

میششت و اونا امو روز ره قد شی مند، چون ساعت دهم روز بود. ^{۴۰} یکی امزو دو نفر که توره یحیی ره شنید و از پس عیسی ربی شد، نام شی اندریاس، برار شمعون پترس بود. ^{۴۱} او اول برار خو شمعون ره پیدا کده دزو گفت: "مو مسیح ره پیدا کده" که ترجمه شی «انتخاب شده خدا» آسته. ^{۴۲} او شمعون ره پیش عیسی آورد و عیسی سون شی توخ کده گفت: "تو شمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تو کیفا بشه." که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۳} روز دیگه شی عیسی قصد کد که د منطقه جلیلیه بوره. او فیلیپس ره پیدا کده دزو گفت: "از پشت مه بیه." ^{۴۴} فیلیپس از شار بیت صیدا، یعنی از شار اندریاس و پترس بود. ^{۴۵} اوخته فیلیپس رفته نتنائیل ره پیدا کد و دزو گفت: "مو کسی ره پیدا کده که موسی د تورات و پیغمبرا د دیگه کتابا د باره شی نوشته کده؛ او عیسی باچه یوسف از شار ناصره یه." ^{۴۶} نتنائیل دزو گفت: "آیا از ناصره ام چیزی خوب بر موشه؟" فیلیپس گفت: "بیه و توخ کو." ^{۴۷} وختی عیسی دید که نتنائیل سون شی مبیه، د باره ازو گفت: "اینه، یگ اسرائیلی حقیقی که دروغ و فریب دز شی نبیه." ^{۴۸} نتنائیل دز شی گفت: "از کجا مره مینخشی؟" عیسی د جواب ازو گفت: "پیش ازی که فیلیپس تو ره کوی کنه، وختیکه د تی درخت انجیر بودی، ما تو ره دیدم." ^{۴۹} اوخته نتنائیل د جواب شی گفت: "استاد، تو باچه خدا آستی. تو واقعاً پادشاه بنی اسرائیل آستی." ^{۵۰} عیسی دزو گفت: "فقط امی که دز تو گفتم تو ره د زیر درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ ازی بعد ازی کده کارای بزرگتر ره ام مینگری." ^{۵۱} و او بسم د نتنائیل گفت: "ما دز شمو راست موگم: شمو آسمو ره مینگرید که واز شده ملایکه های خدا از بله سر «باچه انسان» باله موره و تاه مبیه."

معجزه د شار قانا

^۲ د روز سوم، د شار قانای جلیلیه یگ توی بود و آبه عیسی ام د اونجی بود. ^۲ عیسی و یارای شی ام دمزو توی دعوت شده بود. ^۳ وختیکه شراب انگور تامو شد، آبه عیسی دزو گفت: "شراب ازوا تامو شده." ^۴ عیسی دزو گفت: "آی خاتو، دز مه و از تو چی غرض؟ تا آلی ره وخت مه نرسیده." ^۵ آبه شی د خدمتگارا گفت: "هر چیزی که شمو ره موگه، امو رقم بکنید."

^۶ د اونجی شش کوزه سنگی بلده طهارت مطابق رواج یهودیا ایشته بود، هر کدم شی پنج یا شش سطل او میگرفت. ^۷ عیسی د خدمتگارا گفت: "کوزه ها ره از او پر کنید." و اونا کوزه ها ره تا دان از او پر کد. ^۸ او دزوا گفت: "آلی یگ کمک وری کشیده د پیش کبه مجلس بربید." و اونا برد. ^۹ وختی کبه مجلس آوی ره که شراب

انگور جور شُد مَرّه کد، نَفامید که از کُجا اُورده شُد، مگم خِدمتگاری که او ره از چاه کشیدد، خبر دَشت. اوخته کتِه مجلس داماد ره کوی کد ^{۱۰} و دَزو گُفت: ”پگِ مَرْم همیشه شرابِ خُوب ره دَ اُول میره و غَیبتیکه مهمونا نشه شُد، پس ازو شرابِ اَرزو بی ره میره؛ مگم تُو شرابِ خُوب ره تا آلی ره نگاه کددی.“ ^{۱۱} امی مُعجزه اُول ره عیسی دَ شارِ قانای جلیلیه انجام دَد و جلال-و-بُزرگی خُو ره ظاهر کد و یارای شی دَزو ایمان اُورد.

^{۱۲} بعد ازو اُو قد آبه، برارو و یارای خُو دَ شارِ کفرناخوم رفت و دَ اُونجی چند روز مند.

عیسی دَ خانه خُدا

^{۱۳} عیدِ پَصَح از یهودیا نزدیک شُد و عیسی دَ شارِ اورشلیم رفت. ^{۱۴} او دَ خانه خُدا مَرْم ره دید که گاو، گوسپو و کوتر سَودا مونه و صرافا دَ پُشتِ میزای خُو شِشته یه. ^{۱۵} پس عیسی از ریسپویگ قَمچی جور کد و پگِ ازوا ره قد گاو و گوسپون شی از خانه خُدا رُفنده بُر کد و پیسه های صرافا ره تیت کده میزای شی ره چپه کد ^{۱۶} و دَ کسای که کوتر سَودا مَوکد، گُفت: ”امیا ره ازینجی گُم کُنید! خانه آته مَره جای خرید-و-فروش جور نَکُنید!“ ^{۱۷} اوخته دَ یادِ یارای شی اَمَد که دَ کتابِ مَقَدَس نوشته شُد: ”چون غَیرتی که دَ باره خانه تُو دَرْم دَ وجود مه شَعله وَر آسته.“

^{۱۸} دَمَرُو غَیبتِ یهودیا دَزو گُفت: ”چی مُعجزه-و-نشانی دَز مو نشو میدی تا ثابت شنه که تُو اختیارِ ازی کارا ره دری؟“ ^{۱۹} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای خانه خُدا ره خراب کُنید و ما دَ مَنه سه روز ای ره دُوباره آباد مَونم.“ ^{۲۰} پس یهودیا گُفت: ”آباد کدونِ امزی خانه خُدا چل و شَش سال ره دَرترِ گِرِفت. آکو تُو ای ره دَ مَنه سه روز آباد مونی؟“ ^{۲۱} مگم مقصدِ عیسی از خانه خُدا جِسمِ خود شی بُود. ^{۲۲} و غَیبتیکه عیسی بعد از مَرگ دُوباره زنده شُد، دَ یادِ یارای شی اَمَد که او امی توره ره دَزوا گُفتد. پس اونا دَ نوشته های مَقَدَس و دَ تورای که عیسی گُفتد، باور کد.

^{۲۳} وختیکه او دَ عیدِ پَصَح دَ اورشلیم بُود، غَدَر نفرای که مُعجزه های ازو ره دید، دَ نامِ ازو ایمان اُورد. ^{۲۴} لیکن عیسی خود شی دَزوا اِعتبار نَکد، چراکه تمامِ مَرْم ره خُوب مینخشید ^{۲۵} و لازم نَبُود که کس دَ باره اِنسان یگو چیز دَزو بگیه، چون او خود شی موفامید که دَ دِل اِنسان چی آسته.

۳ یگ نفر د نام نيقوديموس که از فرقه فریسی و یکی از رهبرای یهودیا بود، یگ شاو پیش عیسی آمده دزو گفت: "استاد، مو میدنی که تو بحیث معلم -و- راهنما از طرف خدا آمده، چون معجزه های که تو موکنی هیچ کس نمیتنه، سیوی که خدا قد شی بشه." ۳ عیسی د جواب شی گفت: "دز تو راس موگم، کسی که از نو تولد نشده بشه پادشاهی خدا ره دیده نمیتنه." ۴ نيقوديموس دزو گفت: "چی رقم امکان دره که یگ آدم پیر تولد شنه؟ آیا او میتنه پس د کوره آبه خو بوره و دوباره د دنیا بیه؟" ۵ عیسی د جواب شی گفت: "ما دز تو راس موگم، تا وختیکه یگ نفر از او و روح تولد نشنه او نمیتنه د پادشاهی خدا داخل شنه. ۶ چیزی که از جسم تولد شده، او جسم آسته و چیزی که از روح تولد شده، او روح آسته. ۷ تعجب نکو که دز تو گفتم، شمو باید از نو تولد شنید. ۸ باد هر جای که بخایه پف مونه و شمو آواز شی ره میشنوید، مگم نمیتنید که از کجا مییه و یا د کجا موره. امی رقم هرکسی که از روح القدس تولد موشه، او ام نمیتنه که ای تولد نو چطور رخ دده." ۹ نيقوديموس دزو گفت: "ای چیزا چطور امکان دره؟" ۱۰ عیسی بسم دزو گفت: "تو یگ معلم -و- راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نموفامی؟" ۱۱ دز تو راس موگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر دره و د باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدی؛ مگم شمو مردم شاهدی مو ره قبول نمونید. ۱۲ ما که د باره کارای دنیایی دز شمو توره موگم و شمو باور نمونید، اگه د باره کارای آسمانی نقل کنم، شمو چطور باور مونیید؟ ۱۳ هیچ کس د عالم باله نرفته بعیر از کسی که از عالم باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شی د عالم باله یه]. ۱۴ امو رقمیکه موسی مار برونزی ره د بیابو د شیخ چپو باله کد، امو رقم «باچه انسان» ام باید باله شنه، ۱۵ تا هر کسی که دزو ایمان بیره صاحب زندگی آبدی شنه. ۱۶ چون خدا دنیا ره ایقس دوست دشت که باچه یگانه خو ره دد تا هر کسی که دزو ایمان بیره نابود نشنه، بلکه صاحب زندگی آبدی شنه. ۱۷ خدا باچه خو ره د دنیا ربی نکد تا از مردم دنیا بازخاست کنه، بلکه تا دنیا د وسیله ازو نجات پیدا کنه. ۱۸ کسی که دزو ایمان بیره، محکوم نموشه؛ لیکن کسی که دزو ایمان نیره، او امی آلی محکوم شده، چراکه د نام باچه یگانه خدا ایمان نوره. ۱۹ محکومیت ازی خاطر آسته که نور د ای دنیا آمد، مگم مردم دنیا تریکی ره از نور کده کلو خوش کد، چون کارای ازوا بد بود. ۲۰ هرکسی که کارای شیطانی مونه، او از نور بد شی مییه و نزدیک نور هیچ نمییه، تاکه اعمال و کردار بد شی برملا نشنه. ۲۱ مگم آدمی که د راستی و نیکی عمل مونه، او سون نور مییه تا ظاهر شنه که اعمال ازو د مطابق خاست خدا یه."

۲۲ بعد ازو عیسیٰ قد یارای خُو دَ سرزمینِ یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قتی دَ اونجی مند و مردُم ره عُسلِ تعمیرید دد.

۲۳ یحییٰ ام دَ عینون نزدیکِ منطقهِ سالمیم مردُم ره عُسلِ تعمیرید میدد، چراکه دَ اونجی آو کلو بُود و مردُم آمده عُسلِ تعمیرید میگرفت، ۲۴ چُون یحییٰ تا آو وخت بندی نَشُدَد.

۲۵ دَمَرُو غَیْبِ بَینِ یارای یحییٰ و یگِ عالمِ یهودی دَ باره طهارت-و-پاکی بحث شد. ۲۶ و اونا دَ پیش یحییٰ آمده دَ زشی گُفت: "اُستاد، اُمُو نفرِ که دَ آو سُونِ دریای اُردُن قد تُو بُود و تُو دَ باره شی شاهدی ددی، آلی آو عُسلِ تعمیرید میدیه و پگِ مردُم دَ بیخِ ازو مورِه." ۲۷ یحییٰ دَ زوا گُفت: "انسان هیچ چیز ره حاصلِ نَمیتنه، سِوایِ که از عالمِ باله دَ زُو دده شنه. ۲۸ خودون شُمُو شاهدِ اَسْتِیدِ که ما گُفتدُم: 'ما مسیحِ نییم، بلکه اُمُو کس اَسْتُم که خُدا مَرِه پیشلونِ مسیحِ رَبی کده.' ۲۹ بیری دَ دامادِ تعلقِ دَرِه، مگم رفیقِ دامادِ که دَ یگِ گوشه ایسته یه و آوازِ دامادِ ره میشنوه، آو از شنیدونِ آوازِ شی غَدِرِ خوشحالِ موشه. اینمی رقمِ ما ام خوش اَسْتُم و آلی خوشی مه کاملِ شده. ۳۰ آو باید بَزُرگترِ شنه دَ حالیکه ما باید ریزه ترِ شَنُم.

عیسیٰ از عالمِ باله آمده

۳۱ کسی که از باله مییه، از پگِ کده باله یه و کسی که از زمی آسته دَ زمی تعلقِ دَرِه و از چیزای زمی توره مَوگه. آره، کسی که از عالمِ باله آمده، از تمام کده باله ترِ آسته. ۳۲ آو دَ باره چیزای که شنیده و دیده شاهدی میدیه، مگم هیچ کس شاهدی و توره شی ره قبولِ نَمونه. ۳۳ کسی که شاهدی ازو ره قبولِ مونه، تصدیقِ مَوگنه که خُدا حق-و-راست آسته. ۳۴ کسی ره که خُدا رَبی کده، آو توره خُدا ره مَوگه، چُون خُدا روحی خُو ره بے اندازه دَ زُو بخشیده. ۳۵ آته، باچه خُو ره دوستِ دَرِه و تمام چیزا ره دَ دستِ ازو دده. ۳۶ کسی که دَ باچه ایمانِ بیره، آو صاحبِ زندگی ابدی موشه؛ لیکن کسی که از آید شی نَموشه، زندگی ابدی ره نَمینگره، بلکه دَ غَضَبِ خُدا گرفتار موشه."

توره عیسیٰ قد خاتونِ سامری

۳۷ وختی مَولا عیسیٰ فامید که فریسیا خبر شُده که آو از یحییٰ کده کلو پیرو پیدا کده و عُسلِ تعمیرید میدیه، ۲ - اگرچه عیسیٰ خود شی عُسلِ تعمیرید نَمیدد، بلکه یارای شی میدد - ۳ عیسیٰ یهودیه ره ایله کده پس دَ جلیلیه رفت.

^۴ دزی سفر لازم بود که از منطقه سامیره تیر شنه. ^۵ او د یگ شار سامیره د نام سوخار رسید، د نزدیک امزو پتی زمی که یعقوب د باچه خو یوسف دده بود. ^۶ چاه یعقوب ام د اونجی بود و عیسی که از زور راه رفتو منده و زله شدد، د لب امزو چاه ششت؛ وخت ساعت ششم روز بود. ^۷ دمزو غیت یگ خاتون سامیری آمد تا از چاه او بکشه. عیسی دزو گفت: "کم وری او دز مه بدی،" ^۸ چون یارای شی دمزو وخت بلده نان خریدو د شار رفتد. ^۹ خاتون سامیری دزو گفت: "تو که یگ یهودی آستی و ما یگ خاتون سامیری، چطور شد که از مه او طلب مونی؟" امی ره گفت از خاطری که یهودیا قد سامیری ها ششت و برخاست نموکد. ^{۱۰} عیسی د جواب ازو گفت: "اگه تو بخشش خدا ره میدستی و موفامیدی که کی آسته که از تو او طلب مونه، تو ازو طلب موکدی و او دز تو آب حیات موبخشید." ^{۱۱} خاتو دزو گفت: "صاحب، تو دوله نداری و چاه ام چقور آسته. پس امو آب حیات ره از کجا مونی؟" ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که امی چاه ره دز مو دد و از او امزی چاه خود شی و باچه های شی، گلّه و رمه شی خورد، تو بزرگتر آستی؟" ^{۱۳} عیسی دزو گفت: "هرکسی که ازی چاه او وچی کنه، بسم تشنه موشه، ^{۱۴} مگم هرکسی که امزو او که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تشنه نموشه. چون امو او ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه." ^{۱۵} خاتو دزو گفت: "صاحب، دز مه امزو او بدی تاکه دیگه تشنه نشنم و تمام راه تا اینجی پشت او نیم." ^{۱۶} عیسی دزو گفت: "بورو، شوی خو ره کوی کده اینجی بیر." ^{۱۷} خاتو د جواب ازو گفت: "ما شوی ندرم." عیسی گفت: "امی توره تو راست آسته که گفتی: 'ما شوی ندرم.' ^{۱۸} پنج دفعه تو شوی کده و امو مردی ره که آلی دری او شوی تو نییه. ای گب تو راسه." ^{۱۹} خاتو دزو گفت: "صاحب، ما فکر مونم که تو پیغمبر آستی. ^{۲۰} بابه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و شمو مردم موبکید، جای که باید دزشی عبادت شنه د اورشلیم آسته." ^{۲۱} عیسی دزو گفت: "آی خاتو، دز مه باور کو، زمانی مییه که مردم آته آسمانی ره نه د ای کوه عبادت مونه و نه ام د اورشلیم. ^{۲۲} شمو سامیری ها چیزی ره عبادت مونید که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که مینخشی، چراکه نجات بشر د وسیله قوم یهود مییه. ^{۲۳} یگ زمان مییه، بلکه او زمان امیالی آمده که عبادت کونده های حقیقی آته آسمانی ره د روح و راستی عبادت مونه، چراکه آته آسمانی امو رقم عبادت کونده ها ره میخایه. ^{۲۴} خدا روح آسته و کسای که او ره عبادت مونه باید د روح و راستی عبادت کنه." ^{۲۵} خاتو دزو گفت: "ما میدنم که مسیح مییه؛ غیتیکه او بییه، او مو ره از تمام چیزا با خبر مونه." ^{۲۶} عیسی دزو گفت: "ما که قد تو توره موگم، امو آستم."

^{۲۷} دمزو غیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره موگیه، مگم هیچ کس نکفت که "چی کار دشتی؟" یا "چرا قد ازو خاتو توره موگفتی؟" ^{۲۸} پس امو خاتو کوزه خو ره د اونجی ایله کد و د شار رفته د مردم گفت: ^{۲۹} "بیید یگ آدم ره بنگرید، هر کاری ره که ما ازی پیش کددم، دز مه گفت. آیا او مسیح نییه، یا آسته؟"

۳۰ اونا از شار بُر شُدِه دَ دِيرِ عيسی اَمَد.

۳۱ دَمزُو غَيت يارای عيسی دَرُو مُوگُفت: ”اُستاد، نان نوشِ جان کُو.“ ۳۲ مگم اُو دَزُوا گُفت: ”ما نانی بلده خوردو دَرُم که شَمو دَ باره اَرُو خیر نَدريد.“ ۳۳ پس يارای شی قد يگدِ يگه خُو گُفت: ”ایا يگو کس دَرُو نان اُورده بشه؟“ ۳۴ عيسی دَزُوا گُفت: ”نان ازمه امی آسته که خاستِ امزُو ره که مَره رَی کده، دَ جای بِيَرُم و کارای شی ره تَکميل کُم.“ ۳۵ ایا شَمو نَموگيد که تا وختِ دَرُو چار ماهِ دِ يگه مَنده؟ ولے ما دَز شَمو مُوگم که سر خُو ره باله کده کِشت ها ره توخ کُنيد که زَرَد شُدِه و وختِ دَرُو شی امی آلی آسته. ۳۶ کسی که دَرُو مُونه مُزد خُو ره ميگيره و بلده زندگی اَبدي تَمَر جَم مُونه. دَمزی رقم کِشت کُننده و دَرُوگر هر دُو يگ جای خوشحال مُوشه. ۳۷ دَ اينجی اُمُو مَثَل راس آسته که مُوگه: ’يگ نفر کِشت مُونه و دِ يگه کس دَرُو.‘ ۳۸ ما شَمو ره رَی کدوم تا اُمُو کِشت ره دَرُو کُنيد که شَمو بلده اَرُو زَحمت نَکشيديد. دِ يگرو زَحمتِ اَرُو ره کشيد و شَمو دَ حاصِلِ زَحمتِ ازوا شَرِبگ شُديد.“

۳۹ غَدَر مُردُم سامری دَمزُو شار بخاطرِ شاهدي امزُو خاتُو دَ عيسی ايمان اُورد که گُفتد: ”هر کاری که کُدُم، تمام شی ره دَز مه گُفت.“ ۴۰ پس وختيکه سامری ها دَ دِيرِ عيسی اَمَد، اونا اُو ره شَلَه شُد که قد ازوا بُمنه و عيسی دُو روز قد ازوا مَنَد ۴۱ و غَدَر مُردُم دِ يگه از خاطرِ کلامِ خود شی، دَرُو ايمان اُورد. ۴۲ اونا دَمزُو خاتُو گُفت: ”از آلی، دِ يگه از خاطرِ گپای از تُو نيبه که مو دَرُو ايمان دَری، بلکه خودون مو شَنِيدے و آلی مُوفامی که اينمی آدم واقعا نجات دهنده دُنیا آسته.“

۴۳ بعد امزُو دُو روز، عيسی اَرُونجی سُونِ جليليه رفت، ۴۴ چُون خود شی گُفتد: ”پيغمبر دَ منطقه خود خُو قدر ندره.“ ۴۵ مگم وختيکه اُو دَ جليليه رسيد، مُردُم جليليه غَدَر اُو ره خوشامد و پيشامد کد، چُون تمام کارای ره که دَ اورشليم دَ روزِ عيد کُدُد، اونا ديدد، چراکه اونا ام دَ وختِ عيد دَ اُونجی رفتد.

۴۶ پس عيسی بسم دَ قانای جليليه اَمَد، دَمزُو جای که آو ره دَ شرابِ انگور تَبديل کُدُد.

دَمزُو غَيت دَ کفرناحوم باچه يگ کارمَنَد حُکومت سخت ناجور بُود. ۴۷ وختی اُمُو کارمَنَد شَنِيد که عيسی از يهوديه دَ جليليه اَمَد، اُو پيش شی رفت و خواهش کد که اَمَدِه باچه شی ره که دَ حالِ مُردو يه، شفا پديه. ۴۸ عيسی دَرُو گُفت: ”تا شَمو مُعجزه ها و چيزای عَجيب نَنگرید، ايمان نَميريد.“ ۴۹ کارمَنَد حُکومت دَرُو گُفت: ”صاحب، پيش ازی که باچه مه بُمَره بيه که بوری.“ ۵۰ عيسی دَرُو گُفت: ”بورُو، باچه تُو زنده مُومنه.“ اُمُو آدم دَ کلامِ عيسی اعتبار کد و سُونِ خانه خُو رَی شُد. ۵۱ دَ حالیکه سُونِ خانه خُو مورفت، غُلامای شی دَ دم راه اَرُو اَمَد و گُفت:

“باچه تُو زنده يه.”^{۵۲} کارمندی حکومت ازوا پُرسان کد: “چی غیت و د کُدم ساعت باچه خوب شد؟” اونا دزُو گُفت: “دیروز ساعت یگ بجه بعد از چاشت تُو او ره ایله کد.”^{۵۳} اوخته آته باچه پی بُرد که دمزُو ساعت عیسی گُفتد: “باچه تُو زنده مومنه.” پس خود امزُو آدم و پگ خانوار شی ایمان اُورد.^{۵۴} و ای مُعجزه دوّم عیسی بعد از آمدون شی از یهودیه د جلیلیه بُود.

عیسی یگ آدم شل ره د روز عید شفا میدیه

۵ بعد از ی چیزا یگ عید یهودیا آمد و عیسی د اورشلیم رفت.

۲ د اورشلیم نزدیک درگه گوسپندو یگ حوض بُود که د زیون عبرانی او ره «بیت حسدا» مَوگُفت. د گرد امزُو حوض پنج برنده بُود.^۳ دمزُو برنده ها عذر آدمای ناجور، کور، لنگ و فلج خاو مُوکد [و معطل شور خوردون او حوض میبشست، چون د وختای مُعین یگ ملایکه خداوند تاه میمد و او ره شور میدد. هر نفری که بعد از شور خوردون او اول د منه حوض مورفت، از هر ناجوری که دشت شفا پیدا مُوکد.].^۵ د اونجی یگ آدم موجود بُود که سی و هشت سال مُوشد مریض بُود.^۶ وختی عیسی او ره دید که د اونجی خاو آسته و پی بُرد که از عذر دیر ناجور آسته، دزُو گُفت: “میخاهی که جور شنی؟” آدم ناجور د جواب شی گُفت: “صاحب، کسی ره ندرم که د وخت شور خوردون او مره د منه حوض بندزه؛ امی که ما حرکت مُونم، یگو کسی دیگه از مه پیش د منه او میرسه.”^۸ عیسی دزُو گُفت: “باله شو، جاگه خُو ره جم کُو و بورو.”^۹ امو آدم فوراً جور شد و جاگه خُو ره جم کده ری شد.

امو روز، روز آرام بُود.^{۱۰} پس یهودیا دمزُو آدم که جور شد گُفت: “امروز، روز آرام آسته و دمزی روز بلده تُو روا نییه که بستره خُو ره گرفته بیری!”^{۱۱} مگم او د جواب ازوا گُفت: “امو کس که مره شفا دد، دز مه گُفت، بستره خُو ره جم کده بورو.”^{۱۲} اونا از شی پُرسان کد: “کی آسته امو نفر که دز تُو گُفته، بستره خُو ره جم کده بورو؟”^{۱۳} مگم او آدم که شفا پیدا کد، نمیدنست که او کی بُود، چون د اونجی مردم عذر بُود و عیسی د بین ازوا گم شدد.^{۱۴} بعد ازو عیسی او ره د خانه خدا پیدا کد و دزشی گُفت: “اینه، تُو جور شد؛ دیگه گناه نکو تاکه گرفتار چیز بدتر ازی نشنی.”^{۱۵} اوخته امو آدم رفته د یهودیا خبر دده گُفت: “کسی که مره شفا دد، عیسی یه.”^{۱۶} امزی خاطر کته کلونای یهودی عیسی ره آزار-و-اذیت مُوکد که امی چیزا ره او د روز آرام انجام میدد.

۱۷ مگم عیسی د جواب ازوا گُفت: “رقمیکه آته مه تا هنوز کار مونه، ما ام کار مُونم.”^{۱۸} دمزی دلیل یهودیا کلوتر

دَقْصِدِ كُشْتونِ اَزُو بُرْ شُد، چِراکه اُو نَه تنها روزِ آرامِ ره نادیده میگریفت، بلکه خُدا ره ام آتِه خُو مُوگفت و امی رقم خود خُو ره برابر خُدا جور مُوكد.

مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح

^{۱۹} پس عیسیٰ دَ جوابِ یهودیا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، باچه از پیشِ خود خُو هیچ کار نَمیتنه، بلکه اُمو کارا ره مُونه که از آتِه خُو مینگره. هر کاری که آتِه مُوکنه، باچه ام رقمِ اَزُو وَری مُونه. ^{۲۰} چُون آتِه باچه خُو ره دوست دَره و هر کاری که مُونه دَ باچه خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر ام دَزُو نشو میدیه تاکه شُمو خیرو بُمید. ^{۲۱} چُون اُمو رقمیکه آتِه آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مُونه، باچه شی ام اُمو رقم دَ هر کسی که دِل شی شُنه، زندگی میدیه. ^{۲۲} امچنان، آتِه آسمانی هیچ کس ره قضاوت نُمونه، بلکه اختیارِ قضاوت کدو ره دَ دست باچه خُو دده، ^{۲۳} تا پگِ مُردمِ باچه ره احترام کنه، اُمو رقم که اونا دَ آتِه آسمانی احترام مُونه. کسی که دَ باچه به احترامی کنه، اُو دَ آتِه که اُو ره رَبی کده، ام به احترامی مُونه.

^{۲۴} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم: کسی که دَ کلامِ ازمه گوش بدیه و دَ امزُو که مَره رَبی کده ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی مُوشه. اُو ملامت-و-محکوم نُموشه، بلکه از مرگ نجات پیدا کده دَ زندگی ابدی میرسه. ^{۲۵} ما دَز شُمو راست مُوگم: یگ زمان مییه، بلکه اُو زمان امی آلی رسیده که مُرده ها آوازِ باچه خُدا ره میشنوه و اُونای که قبول کنه، زنده مُوشه. ^{۲۶} چُون اُمو رقمیکه آتِه آسمانی سرچشمه زندگی یه، اُمو رقم اُو دَ باچه خُو ام قُدرت دده تا سرچشمه زندگی بشه ^{۲۷} و دَزُو اختیار دده که قضاوت کنه، چِراکه اُو «باچه انسان» آسته. ^{۲۸} دَزی تورا تعجب نکُنید؛ زمانی مییه که پگِ مُرده ها دَ قبرستو آوازِ «باچه انسان» ره میشنوه ^{۲۹} و از قبر بُر مُوشه: اُونای که نیگوار بُوده بلده زندگی ابدی برخاست مُونه و آدمای بدکار برخاست مُونه تاکه دَ جزای خُدا گرفتار شُنه.

^{۳۰} ما از پیشِ خود خُو هیچ کار نمی تَنم، بلکه اُمو رقمیکه میشنوم، اُمو رقم قضاوت مُونم و قضاوت مه عادلانه آسته، چِراکه ما دَ فکرِ رضایتِ خود خُو نییم، بلکه دَ فکرِ رضایتِ امزُو آستم که مَره رَبی کده.

^{۳۱} اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی بدم، شاهدی مه راست نییه. ^{۳۲} لیکن یگو کسِ دیگه آسته که دَ باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که اُو دَ باره ازمه میدیه، راس آسته. ^{۳۳} شُمو نفر ا ره دَ پیشِ یحییٰ رَبی کدید و اُو دَ باره حقیقتِ شاهدی دد. ^{۳۴} ایطور نییه که ما دَ شاهدی یگو انسان ضرورت دَرَم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی مُوگیم تاکه شُمو نجات پیدا کنید. ^{۳۵} یحییٰ رقمِ یگ چِراغِ آلی بُود که مُوسوخت و روشنی میدد و شُمو خاستید که چند وخت ره

د نورو ازو خوش تیر کښید.

^{۳۶} مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحیی کده بزرگتر آسته، چون کارای ره که آته آسمانی د گردون مه ایشته تا تکمیل کنم، امو کارا ره که انجام میدیم خودون شی د باره مه شاهدی میدیه که مره آته آسمانی ری کده. ^{۳۷} و آته آسمانی که مره ری کده، خود شی د باره ازمه شاهدی دده. شمو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ^{۳۸} و نه ام کلام ازو د دل شمو جای میگیره، چون امو کس ره که آته آسمانی ری کده شمو دزشی ایمان نمیرید. ^{۳۹} شمو نوشته های مقدس ره خوب مطالعه مونیید، چون فکر مونیید که د وسیله ازوا شمو میتنید زندگی ابدی پیدا کښید، د حالیکه امو نوشته ها د باره ازمه شاهدی میدیه. ^{۴۰} باوجود ازی ام شمو نمیخواهید که پیش ازمه بیید تا زندگی ابدی ره پیدا کښید.

^{۴۱} ما د فکر پیدا کدون عزت-و-احترام از مردم نییم. ^{۴۲} علاوه ازی، ما شمو ره مینخشتم و میدنم که محبت خدا د دل شمو نییه. ^{۴۳} ما که د نام آته خو آمدیم، شمو مره قبول نمونید؛ لیکن اگه یگو آدم دیگه د نام خود خو بییه، شمو او ره قبول مونیید. ^{۴۴} چطور شمو میتنید که ایمان بیرید د حالیکه از یگدیگه خو عزت-و-احترام میخاهید، و له د طلب عزت-و-احترامی که از خدای یکتا مییه نیستید.

^{۴۵} فکر نکنید که ما شمو ره پیش آته آسمانی ملامت مونم؛ ملامت کونده شمو موسی یه، کسی که شمو امید خو ره دزو بسته کدید. ^{۴۶} اگه شمو د موسی ایمان میدشتید، دز مه ام ایمان میوردید، چراکه او د باره ازمه نوشته کده. ^{۴۷} لیکن اگه شمو د نوشته های ازو باور نداشتید، د تورای ازمه چطور باور مونیید؟

نان بلده پنج هزار نفر

^۱ بعد ازو عیسی د او طرف دریای جلیلیه یعنی دریای تبرییه رفت. ^۲ غدر مردم از پشت شی مورفت، چون معجزه های ره که او د حق ناجورا موكد، اونا میدید. ^۳ دمزو غیت عیسی د بله کوه رفت و قد یارای خو د اونجی ششت. ^۴ عید پصح که عید یهودیا آسته، نزدیک بود.

^۵ پس عیسی سر خو ره باله کد و دید که جمعیت کته مردم سون شی مییه. اوخته او د فیلیپس گفت: "نان از کجا بخری تا ای مردم بخوره؟" ^۶ مگم ای ره فقط بلده امتحان دزو گفت، چراکه خود شی موفامید که چیز کار کنه. ^۷ فیلیپس د جواب شی گفت: "دو صد دینار نان امی نفرا ره بس نمونکته و بلده هر کدم شی یگ لغمه ام نمیرسه."

^۸ یکی از یارای عیسی، آندریاس برار شمعون پترس دز شی گفت: ^۹ «یگ باچه د اینجی آسته که پنچ دانه نان جو و دو ماهی دَره؛ مگم او د ایقس نفر چی موشه؟» عیسی گفت: ^{۱۰} «مردم ره تاه بشنید. دَمَزو جای غدر علف بود و امو کسای که د اونجی ششت، تقریباً پنچ هزار مرد بود. ^{۱۱} پس عیسی امونان ها ره گرفته شکرگزاری کد و بلده مردمی که ششتند، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام امو رقم کد. ^{۱۲} وختیکه اونا سیر شد، او د یارای خو گفت: «نان تی بخشی ره جم کبید تا که هیچ چیز ضایع نشنه.» ^{۱۳} اوخته اونا دوازده سبد ره از تی بخشی های امزو پنچ نان جو جم کده پر کد. ^{۱۴} وختی مردم معجزه ره که عیسی انجام ددد دید، اونا گفت: «واقعاً ای امو پیغمبر آسته که باید د دنیا بیه.» ^{۱۵} وختی عیسی فامید که اونا قصد دَره او ره د زور برده پادشاه تعیین کنه، او بسم خود ره خطا دد و تنهای خو د کوه رفت.

^{۱۶} غتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرف دریا رفت. ^{۱۷} اونا د کشتی سوار شده د او لب دریا سون کفرناحوم ری شد. هوا تریک شد و عیسی هنوز ام د پیش ازوا نمدد. ^{۱۸} او دریا از خاطر باد تند د لپه خورد و شروع کد. ^{۱۹} وختی یارا تقریباً یگ ساعت د کشتی پیش رفتند، اونا عیسی ره هوش کد که د بله او راه مور و طرف کشتی نزدیک موشه و اونا ترس خورد. ^{۲۰} مگم او دزوا گفت: «ما آستم، نترسید.» ^{۲۱} وختی اونا میخواست که او ره د منبه کشتی بیره، دَمَزو غیت کشتی د جایی که اونا ری بود، رسید.

^{۲۲} روز دیگه شی مردم که د او سون دریا ایسته بود، دید که د اونجی تنها یگ کشتی آسته و عیسی قد یارای خو دَمَزو کشتی نرفتند، بلکه یارای شی تنها حرکت کدد. ^{۲۳} لیکن دیگه کشتی ها از تیریه د نزدیک امزو جای که مولا نان ها ره برکت ددد و مردم خوردند، رسید. ^{۲۴} وختی مردم دید که نه عیسی د اونجی آسته و نه یارای شی، اونا د منبه کشتی های خو سوار شده د کفرناحوم د طلب عیسی رفت. ^{۲۵} وختیکه او ره د او سون دریا پیدا کد، اونا دزو گفت: «استاد، د اینجی چی وخت آمدی؟»

^{۲۶} عیسی د جواب ازوا گفت: «ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو مره موبالید، لیکن نه بخاطر ازی که معجزه ها دیدید، بلکه بخاطر نان های که خوردید و سیر شدید. ^{۲۷} بلده خوراکی که از بین مور و زحمت نکشید، بلکه بلده خوراکی که تا زندگی ابدی باقی مومنه، امو زندگی ابدی که «باچه انسان» او ره دز شمو موبخشه؛ چون آته مو خدا، مهر تأیید خو ره د بله ازو زده.» ^{۲۸} پس اونا دزشی گفت: «مو باید چی کار کنی تا کارای ره که خدا میخایه انجام بدی؟» ^{۲۹} عیسی د جواب ازوا گفت: «کار و رضای خدا اینی آسته که شمو دَمَزو کس که خدا ری کده، ایمان بیرید.»

^{۳۰} اوخته اونا دزو گُفت: "پس تو چی مُعجزه مونی که مو او ره دیده دز تو ایمان بیری؟ تو چیز کار بلده مو انجام میدی؟" ^{۳۱} بابَه کلونای مو د بیابو «من» ره خورد، امو رقم که نوشته شده، او از آسمو دزوا نان دد تا که بخوره. " ^{۳۲} اوخته عیسی دزوا گُفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم، او موسی نبود که از آسمو دز شمو نان دد، بلکه آته مه آسته که نان حقیقی ره از عالم باله دز شمو میدیه. ^{۳۳} چون نان خدا امی آسته که از عالم باله نازل موشه و د دنیا زندگی میدیه. " ^{۳۴} اونا دزو گُفت: "مولا، ازی نان همیشه دز مو پدی. " ^{۳۵} عیسی دزوا گُفت: "ما نان زندگی آستم؛ هر کسی که د دیر ازمه بییه هرگز گُشنه نموشه و هر کسی که دز مه ایمان بیره هرگز تَشنه نموشه.

^{۳۶} مگم امو رقم که دز شمو گُفتم، اگرچه شمو مَره دیدید، ولے ایمان نَمیرید. ^{۳۷} کسای ره که آته آسمانی دز مه میدیه، اونا طرف ازمه مییه و کسای که طرف ازمه مییه، ما هرگز اونا ره رد نمونم. ^{۳۸} ما از عالم باله نازل شدیم، لیکن نه بلده ازی که خاست-و-اراده خود ره د جای بیرم، بلکه خاست-و-اراده امزو ره که مَره ری کده. ^{۳۹} و خاست-و-اراده امزو که مَره ری کده اینی آسته که تمام کسای ره که او دز مه دده، ما باید هیچ کدم ازوا ره گم نکنم، بلکه د روز آخرت اونا ره زنده کنم. ^{۴۰} چون اراده آته مه امی آسته که هر کسی که سون باچه توخ کنه و دزشی ایمان بیره، او صاحب زندگی ابدی شنه، و ما او ره د روز آخرت زنده مونم. "

^{۴۱} اوخته یهودیا مَنه خو د باره ازو زنگ زنگ کد، چون او گُفتد: "ما نانی آستم که از عالم باله نازل شده. " ^{۴۲} و اونا گُفت: "آیا امی عیسی باچه یوسف نییه که مو آته و آبه شی ره مینخشی؟ آلی او چطور موگه که ما از عالم باله آمدیم؟" ^{۴۳} عیسی د جواب ازوا گُفت: "قد یگدیگه خو زنگ زنگ نکنید. ^{۴۴} هیچ کس د دیر ازمه آمده نَمیتنه، سواي که آته آسمانی که مَره ری کده، او ره سون مه کش کنه و ما او ره د روز آخرت زنده مونم. ^{۴۵} د کتابای انبیا نوشته یه که

'اونا پگ شی د وسیله خدا تعلیم دده موشه.'

پس هر کسی که از آته آسمانی میسنوه و یاد میگیره سون ازمه مییه. ^{۴۶} هیچ کس آته آسمانی ره ندیده، بَعیر از کسی که از طرف خدا آسته؛ او آته ره دیده. ^{۴۷} ما حقیقت ره دز شمو موگم: هر کسی که دز مه ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. ^{۴۸} ما نان زندگی آستم. ^{۴۹} بابَه کلونای شمو «من» ره د بیابو خورد، ولے مُرد. ^{۵۰} لیکن نانی که د اینچی آسته از عالم باله نازل شده و هر کسی که ازی بخوره نمومره. ^{۵۱} ما امو نان زنده آستم که از عالم باله نازل شد؛ هر کسی که ازی نان بخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردم دنیا میدم، جسم مه آسته. "

^{۵۲} پس یهودیا قد یگدیگه خو جنجال ره شروع کده گُفت: ”چی رقم ای آدم میتنه که جسم خو ره دز مو بدیه تا مو بخوری؟“ ^{۵۳} مگم عیسی دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا وختیکه شمو از جسم «باچه انسان» نخورید و از خون شی وچی نکنید د وجود خو زندگی ندرید. ^{۵۴} هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او زندگی ابدی دَره و ما او ره د روز آخرت زنده مونم، ^{۵۵} چراکه جسم مه نان حقیقی و خون مه وچی کدنی حقیقی آسته. ^{۵۶} هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او دز مه مومنه و ما دزو. ^{۵۷} امو رقم که آته زنده مره ربی کده و ما د وسیله آته زنده آستم، دَمزی رقم هر کسی که جسم مره بخوره او ام د وسیله ازمه زنده مومنه. ^{۵۸} اینمی نانی آسته که از عالم باله نازل شده و رقم نانی نییه که بابه کلونای شمو خورد، و له مُرد. هر کسی که ای نان ره بخوره، او همیشه زنده مومنه.“

^{۵۹} ای چیزا ره عیسی د کفرناحوم وختیکه د عبادتخانه تعلیم میدد، گُفت.

^{۶۰} پس غدر پیروای شی وختی ای توره ره شنید، گُفت: ”ای گب غدر سخت آسته؛ کی میتنه که ای ره گوش کنه؟“ ^{۶۱} مگم وختی عیسی احساس کد که پیروای شی د باره ازی توره زنگ زنگ مونه، او دزوا گُفت: ”آیا ای توره باعث رنجش شمو شده؟“ ^{۶۲} پس اگه «باچه انسان» ره بنگرید که د جای سابقه خو باله موره، چی مونیید؟ ^{۶۳} روح آسته که زندگی میدیه، جسم کدم فایده ندره. تورای که ما قد شمو گُفتیم روح و زندگی یه. ^{۶۴} مگم بعضی از شمو آسته که ایمان نمیره. ”چون عیسی از اول میدنست که کدم کسا ایمان نمیره و کی او ره د گیر میدیه. ^{۶۵} اوخته او گُفت: ”امزی خاطر ما دز شمو گُفتدم که هیچ کس د دیر ازمه آمده نمیتنه سواي که آته آسمانی امو توانایی ره دزو بدیه.“

^{۶۶} بعد ازو غدر پیروای شی پس دور خورد و دیگه از دُمال ازو ترفت. ^{۶۷} اوخته عیسی دَمزو دوازده یار گُفت: ”نه که شمو ام میخاید بورید، یا نمورید؟“ ^{۶۸} شمعون پترس د جواب شی گُفت: ”یا مولا، مو پیش کی بوری؟ تنها تو توره های زندگی ابدی دری، ^{۶۹} و مو ایمان اوردی و شنخته که تو امو مقدس خدا آستی.“ ^{۷۰} عیسی د جواب ازو گُفت: ”آیا ما شمو دوازده نفر ره انتخاب نکدیم؟ د حالیکه یکی از شمو شیطان آسته.“ ^{۷۱} ای ره د باره یهودا باچه شمعون اسخرویوی گُفت، چون او یکی ازو دوازده یارا و کسی بود که عیسی ره د آینده د گیر میدد.

عیسی و برارون شی

۷ بعد ازی چیزا عیسیٰ دَ جلیلیه گشت-و-گذار مُوکد و نَمیخاست که دَ مُلکِ یهودیه سَفر کُنه، چراکه یهودیا دَ قَصِدِ کُشتون شی بُود.

۲ امی که عیدِ یهودیا، یعنی عیدِ چِبری ها نزدیک شُد، ۳ برارای عیسیٰ دَ زشی گُفت: ”اینجی ره ایله کُو و دَ یهودیه بورُو تا پیرِوای تُو کارای ره که تُو مونی بِنگره، ۴ چون هرکسی که بَخایه معلوم شُنه، اُو تاشکی کار نَمونه. اگه امی کارا ره مونی، خود ره دَ دُنیا معلوم کُو. ” ۵ حتی برارای شی ام دَ زشی ایمان نُوَرُد. ۶ پس عیسیٰ دَ زوا گُفت: ”وختِ ازمه تا آلی ره نَمده؛ مگم بلده شُمو هر وخت مَناسب آسته. ۷ دُنیا از شُمو نَفَرَت نَمونه، مگم از مه نَفَرَت مونه، چراکه ما دَ باره ازو شاهیدی مِیدم که کارای شی بد آسته. ۸ شُمو دَمزی عید بورید؛ ما آلی نَمورم، چراکه وختِ ازمه تا آلی ره پوره نَشده. ” ۹ امی چیزا ره دَ زوا گُفته دَ جلیلیه مَند.

عیسیٰ دَ اورشَلیم

۱۰ لیکن بعد ازی که برارون شی بلده عید دَ اورشَلیم رفت، اُو ام رفت، مگم نَه بَرَملا، بَلکِه تاشکی. ۱۱ یهودیا دَ روزای عید اُو ره موبالید و مَوگُفت: ”اُو دَ کُجا بَشه؟“ ۱۲ دَ مینکلِ مردُم دَ باره ازو کلو شُک شُکک بُود؛ بعضی ها مَوگُفت: ”اُو یگ آدم خُوب آسته.“ مگم دِیگرون شی مَوگُفت: ”نَه، اُو مردُم ره گمراه مونه.“ ۱۳ مگم از ترسِ یهودیا هیچ کس دَ باره ازو بَرَملا توره نَمَوگُفت.

۱۴ نیمِ عید تیر شُد که عیسیٰ دَ خانه خُدا رفته تعلیم خُو ره شروع کد. ۱۵ اوخته یهودیا خِیرو مَنده گُفت: ”ای آدم چطور نِوشته های مَقَدَس ره موفامه، دَ حالیکه هرگَز تعلیم نیافته؟“ ۱۶ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”تعلیمی که ما مِیدیم ازمه نییه، بَلکِه امزو آسته که مَره رِبی کده. ۱۷ اگه کسی بَخایه خاست-و-اراده ازو ره دَ جای بیره، اوخته اُو دَ باره تعلیم ازمه موفامه که از طرفِ خُدا آسته یا ما از پیشِ خود خُو نقل مُونم. ۱۸ کسی که از خود خُو نقل مونه، اُو بزرگی خود خُو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی رِبی کُننده خُو ره طلب مونه، اُو آدم راست آسته و دَ زوا ناراستی-و-بدی و جُود نَدره.

۱۹ آیا موسیٰ شریعت ره دَ ز شُمو نَدده؟ مگم هیچ کُدم شُمو شریعت ره دَ جای نَمیرید. پس چرا دَ پُشتِ یگ فرصت مِیگردید تا مَره بَکُشید؟“ ۲۰ مردُم دَ جوابِ شی گُفت: ”تُو جندی شُدے؛ کی میخایه تُو ره بَکُشه؟“ ۲۱ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما یگ مَعْجزه کُدم و پگ شُمو خِیرو مَندید. ۲۲ دَ حالیکه موسیٰ حُکمِ خُتنه ره دَ ز شُمو دَد -- اَلبته اُو نَه از موسیٰ، بَلکِه از بابِه کَلونا مَنده -- و شُمو یگ آدم ره دَ روز آرام خُتنه مُونید، ۲۳ پس اگه یگ آدم دَ روز

آرام ختنه موشه تاكه شريعت ميده نشنه، چرا شمو بخاطري كه ما تمام جسم يگ آدم ره د روز آرام شفا دديم د بله مه قار استيد؟^{۲۴} قضاوت ظاهري نكنيد، بلكه صادقانه قضاوت كنيد!

^{۲۵} بعضي مردم اورشليم گفتم: "آيا اي امو آدم نبيه كه اونا ميخايه او ره بكشه؟^{۲۶} اينه، اي خو برملا توره موكيه و اونا او ره هيچ چيز نموگه. نه كه كته كلونا واقعا ميدنه كه اي امو مسيح استه، يا نميدنه؟^{۲۷} و له مو ميدني كه او از كجا يه. د عين حال وختي كه مسيح ظهور مونه هيچ كس پي نموفته كه او از كجا آمده."^{۲۸} اوخته عيسي كه د خانه خدا درو تعليم ميده د آواز بلند اعلان كده گفتم: "شمو مره مينخشيد و ام خبر دريد كه از كجا استم. ما از پيش خود خو نمديم، ليكن امو كه مره ربي كده حق استه و شمو او ره نمينخشيد.^{۲۹} ما او ره مينخشيم، چرا كه ما از طرف ازو آمديم و او مره ربي كده."^{۳۰} بخاطر امزي توره ها اونا ميخواست او ره دستگير كنه، مگم هيچ كس د بله ازو دست نندخت، چرا كه هنوز وخت شي نرسيدد.

كوشش بلده گرفتار كدون عيسي

^{۳۱} د عين حال از مينكل مردم غدر كسا دزو ايمان آورد و گفتم: "وختي كه مسيح ظهور مونه، آيا او ازي آدم كده كلوتر معجزه مونه؟"^{۳۲} فريسيا امو چيزاي ره كه مردم د باره عيسي شك شك كده موگفتم شنيد و پيشوايون عالي مقام و فريسيا چند پيره دار ره ربي كد تاكه او ره دستگير كنه.^{۳۳} اوخته عيسي گفتم: "بلده يگ مدت ديگه قد شمو استم و بعد ازو د دير امزو مورم كه مره ربي كده."^{۳۴} د او غيت شمو مره موباليد، مگم پيدا نميتيد و د جايي كه ما استم، شمو آمده نميتيد."^{۳۵} پس يهوديا قد يگديگه خو گفتم: "اي آدم د كجا ربي يه كه مو او ره پيدا نميتني؟ نه كه ميخايه د پيش يهودياي بوره كه د مينكل يونانيا تيت پر ك استه تا د يونانيا تعليم بديه، يا نموره؟"^{۳۶} خي او چي مقصد دره كه موكيه: "شمو مره موباليد، و له پيدا نميتيد" و ام موكيه، د جايي كه ما استم شمو آمده نميتيد؟"

^{۳۷} د روز آخر عيد، يعني د روز بزرگ، عيسي ايسته شد و اعلان كده گفتم: "كسي كه نشنه يه، بيل كه د دير ازمه بيه و وچي كنه."^{۳۸} كسي كه دز مه ايمان بي ره، امو رقم كه نوشته هاي مقدس موكيه، از درون ازو جوي هاي آب حيات جاري موشه."^{۳۹} اي ره د باره روح القدس گفتم كه هر كسي كه دزو ايمان بي ره روح القدس دز شي دده موشه. و له روح القدس تا هنوز عطا نشد، چرا كه عيسي تا او غيت د بزرگي-و-جلال خو نرسيدد.

^{۴۰} بعضي كسا از مينكل مردم وختي كه امي تورا ره شنيد، گفتم: "د راستي، اي آدم امو پيغمبر استه."^{۴۱} بعضي

مردم ديگه گُفت: "ای آدم امو مسیح آسته." و یگ تعدادِ ديگه گُفت: "مسیح خُو از جلیلیه نَمییه، یا مییه؟" ^{۴۲} آیا نوشته های مُقدَّس نَگفته که مسیح از نسلِ داوود و از بیت-لَحَم مییه، از آغیلی که داوود دَ اُونجی زندگی مُوکد؟" ^{۴۳} پس از خاطرِ عیسی دَ بَینِ مردمِ تفرقه اُفتد. ^{۴۴} بعضی ازوا میخواست که او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس دَ بله ازو دست نندخت.

بے ایمانی کته کلونای یهود

^{۴۵} وختیکه پیره دارا دَ دیرِ پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا پس آمد، اونا از پیره دارا پُرسان کده گُفت: "چرا او ره نوردید؟" ^{۴۶} پیره دارا دَ جوابِ ازوا گُفت: "تا آلی ره هیچ کس رقمِ امزی آدم وری توره نَگفته." ^{۴۷} اوخته فریسیا دزوا گُفت: "نه که شمو ام گمراه شُدید، یا تَشُدید؟" ^{۴۸} آیا یکی از کته کلونا یا فریسیا دزو ایمان اُورده؟ نه! ^{۴۹} لیکن امی مردم که شریعت ره نَموفامه لعنتی آسته. ^{۵۰} نیقودیموس، امو آدم که شاو پیشِ عیسی آمدد و یکی ازوا بود گُفت: ^{۵۱} "آیا شریعتِ ازمو دَ بله یگو کس فتوا میدیه، بدونِ ازی که توره شی ره بَشَنوه و بدنه که چیز کار کده؟" ^{۵۲} اونا دَ جوابِ ازو گُفت: "نه که تو ام از جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خُوب تحقیق کو و توخ کو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظُهور نَکده."

^{۵۳} [اوخته هر کس دَ خانه خُو رفت،

خاتونی که دَ بدکاری گرفتار شد

۸ ^۱ مگم عیسی دَ کوه زیتون رفت. ^۲ روزِ ديگه شی صَباح گاه، او بسم دَ خانه خُدا آمد. دَ اُونجی تمامِ مردم دَ پیش شی جَم شد و او تاه ششسته دَ تعلیمِ ددونِ ازوا شروع کد. ^۳ دَمزو غَیت عالِمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که دَ زناکاری گرفته شُد اُورد. اونا او ره دَ غولِ مردمِ ایستلجی کد ^۴ و دَ عیسی گُفت: "اُستاد، ای خاتو دَ حینِ زنا گرفته شُده. ^۵ دَ مُطابقِ شریعت، موسی حُکم دده که ای رقمِ خاتونو باید سنگسار شنه. آلی تو دزی باره چی مُوگی؟" ^۶ اونا ای توره ره بلده امتحان دَ عیسی گُفت تاکه دَ خِلافِ شی یگو دَلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خُو ره تا اندخته قد ناخون خُو دَ زمی نوشته مُوکد. ^۷ وختیکه اونا دَرو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خُو ره باله کد و گُفت: "امو کس که دَ بَینِ شمو بے گناه یه، سنگِ اوّل ره امو بزنه." ^۸ و بسم سر خُو ره تا اندخته دَ زمی دَ نوشته کدو شد. ^۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگِ ازوا، یکه یکه بُر شده رفت و دَ آخر

فقط عیسیٰ و امو خاتو که د غول ایسته بود مند. ^{۱۰} اوخته عیسیٰ خود ره رُست کده دزُو گُفت: ”او خاتو، اونا کجا شُد؟ آیا هیچ کس تُو ره محکوم نکد؟“ ^{۱۱} خاتو گُفت: ”نه صاحب، هیچ کس.“ پس عیسیٰ گُفت: ”ما ام تُو ره محکوم نمونم. د راه خُو بورُو و بعد ازی دیگه گناه نکو.“ [

عیسیٰ نُور دُنیا آسته

^{۱۲} عیسیٰ بسم د مردُم گُفت: ”ما نُور دُنیا آستم. کسی که از مه پیروی کُنه د تریکی پای نیمله، بلکه نُور زندگی میدشته بشه.“ ^{۱۳} اوخته فریسیا دزُو گُفت: ”تُو د باره خود خُو شاهدی میدی؛ شاهدی تُو راست نییه.“ ^{۱۴} عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”حتی اگه ما د باره خود خُو شاهدی میدم، شاهدی مه راست آسته، چراکه ما خبر دَرُم از کجا آمدیم و د کجا مورم. مگم شمو خبر ندرید که ما از کجا آمدیم و د کجا مورم.“ ^{۱۵} شمو د مطابق فکر انسانی خُو قضاوت مونیید. ما هیچ کس ره قضاوت نمونم. ^{۱۶} ولی اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه صحیح آسته، چراکه ما د قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آته آسمانی که مَره ریی کده قتی قضاوت مونی. ^{۱۷} د شریعت شمو نوشته یه که شاهدی دُو نفر د باره یگو چیز راست آسته. ^{۱۸} ما خود مه د باره خُو شاهدی میدم و آته که مَره ریی کده، او ام د باره مه شاهدی میدیه. ^{۱۹} اوخته اونا دزُو گُفت: ”آته تُو کجا یه؟“ عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”شمو نه مَره میخشید و نه آته مَره. اگه مَره میخشیدید آته مَره ام میخشیدید.“ ^{۲۰} ای توره ها ره عیسیٰ د بیت المال خانه خدا د حالیکه مردُم ره تعلیم میدد، گُفت. ولی هیچ کس او ره گرفتار نکد، چراکه وخت شی هنوز نرسیدد.

عیسیٰ از رفتو د عالم باله توره موگه

^{۲۱} پس عیسیٰ بسم دزوا گُفت: ”ما مورم و شمو مَره موبالید و د گناه خُو مومرید. د جایی که ما مورم شمو آمده نِمیتنید.“ ^{۲۲} بعد ازو یهودیا د بین خُو گُفت: ”او کو خود کُشی نمونه، یا موکنه؟ چون او موگه که د او جای که ما مورم شمو آمده نِمیتنید.“ ^{۲۳} عیسیٰ دزوا گُفت: ”شمو د عالم پاین تعلق درید و ما د عالم باله؛ شمو ازی دُنیا آستید، ولی ما ازی دُنیا نییم.“ ^{۲۴} امزی خاطر ما دز شمو گُفتم که شمو د گناه های خُو مومرید. اگه باور نکنید که ما امو آستم، شمو د گناه های خُو مومرید.“ ^{۲۵} اونا دزُو گُفت: ”تو کی آستی؟“ عیسیٰ دزوا گُفت: ”امو که از اول قد شمو گُفتم.“ ^{۲۶} ما چیزای عذر دَرُم که د باره از شمو بگم و قضاوت کنم. لیکن امو که مَره ریی کده حق آسته و تورای که ما ازو شنیدیم اونا ره د دُنیا موگم.“ ^{۲۷} مگم مردُم نموفامید که او د باره آته آسمانی دزوا موگیه. ^{۲۸} پس عیسیٰ گُفت: ”وختیکه شمو «باچه انسان» ره باله کدید او عیت موفامید که ما امو آستم و ما هیچ کار ره

خودسرانه نَمُوْم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دَز مه یاد دده، اونا ره دَز شُمو مُوگم. ^{۲۹} امو که مَره رِبی کده قد ازمه قَتی آسته. اُو مَره تنها نه‌ایشته، چُون ما همیشه کارای ره انجام مِیدِیم که باعثِ خوشی و رضایتِ اَزو موشه.

آزادی از گناه

^{۳۰} وختیکه عیسی امو توره ها ره گُفت، عَدر مردَم دَزو ایمان اُورد. ^{۳۱} پس اُو دَمزو یهودیای که دَزشی ایمان اُورد گُفت: "اگه شُمو دَ کلامِ ازمه پایبند بَمَیند، شُمو پِروای واقعی مه موشید ^{۳۲} و حقیقت ره موفامید و حقیقت شُمو ره آزاد مونه." ^{۳۳} اونا دَزو گُفت: "مو اولادِه ابراهیم آستی و هیچ وخت غلامِ کس نَبودی. پس چطور مُوگی که شُمو آزاد موشید؟"

^{۳۴} عیسی دَ جواب ازوا گُفت: "ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هر کسی که گناه کُنه، اُو بنده گناه آسته. ^{۳۵} غلامِ بلده تمامِ عُمَر دَ خانه صاحبِ خُو نَمومنه، مگم باچه همیشه دَ خانه مومنه. ^{۳۶} پس اگه باچه شُمو ره آزاد کُنه، شُمو واقعاً آزاد موشید.

^{۳۷} ما مِیدنم که شُمو اولادِه ابراهیم آستید، لیکن شُمو دَ پشتِ یگ فرصت مِیگریدید تا مَره بکُشید، چراکه کلامِ ازمه دَ سینه شُمو جای ندره. ^{۳۸} چیزای ره که ما دَ حُضوَرِ آته خُو دیدیم دَز شُمو مُوگیم و شُمو ام چیزای ره که از آته خود خُو شنیدید، انجام مِیدید. ^{۳۹} اونا دَ جواب شی گُفت: "آته از مو ابراهیم آسته." عیسی دَزوا گُفت: "اگه اولادِه ابراهیم موبودید، شُمو رقمِ اَزو وری عمل موکدید. ^{۴۰} ما آدمی آستم که تورای حقیقت ره که از خُدا شنیدیم دَز شُمو گُفتیم، مگم آلی شُمو دَ پشتِ یگ فرصت مِیگریدید تا مَره بکُشید؛ ابراهیم ای کارا ره نَموكد. ^{۴۱} شُمو کارای آته خود ره مونید." اونا دَزو گُفت: "مو حرامزاده نیستی؛ مو فقط یگ آته دری که اُو خُدا آسته." ^{۴۲} عیسی دَزوا گُفت: "اگه خُدا آته شُمو موبود، شُمو مَره دوست مِیدشتید، چراکه ما از طرفِ خُدا رِبی شدیم و امدیم. ما از پیش خود خُو نه امدیم، بلکه خُدا مَره رِبی کده. ^{۴۳} بچی توره مَره پِی نَمویرید؟ چراکه طاقتِ شنیدونِ توره مَره ندرید. ^{۴۴} شُمو از آته خُو ابلیس آستید و میخاید آرزوهای آته خُو ره پوره کُنیند. اُو از شروعِ یگ قاتل بود و دَ راستی-و-حقیقت پایبند نییه، چراکه راستی دَزو هیچ وجود ندره. هر عیتیکه دروغ مُوگه، اُو از ذاتِ خود خُو نقل مونه، چُون اُو دروغگوی و آته هر قسمِ دروغ آسته. ^{۴۵} مگم ما که حقیقت ره مُوگم شُمو دَز مه باور نَمونید. ^{۴۶} کدم از شُمو میتنه مَره بخاطرِ یگو گناه محکوم کُنه؟ پس اگه ما راست مُوگم چرا دَز مه باور نَموکُنیند؟ ^{۴۷} کسی که از خُدا یه تورای خُدا ره میسنوه. دلیلی که شُمو تورای خُدا ره نِیشنوید ای آسته که شُمو از خُدا نیستید."

^{۴۸} یهودیا د جواب ازو گُفت: "آیا مو دُرست نَگفتی که تُو یگ سامری و جندی آستی؟" ^{۴۹} عیسی د جواب ازوا گُفت: "ما جندی نییم، بلکه د آته خُو احترام مُونم، ولے شمو دز مه بے احترامی مُونید. ^{۵۰} ما د طلب بزرگی بلده خود خُو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبگار بزرگی مه آسته که او قضاوت کُننده یه. ^{۵۱} ما حقیقت ره دز شمو مُونم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز روی مرگ ره نَمینگره. ^{۵۲} یهودیا دزو گُفت: "آلی مو فامیدی که تُو جندی آستی. ابراهیم فوت کد و تمام پیغمبرا مُرد، ولے تُو موگی هر کسی که توره مره نگاه کنه، او هرگز مرگ ره نَمیچشه. ^{۵۳} تُو خُو از آته مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا آستی؟ تُو خود ره چی فکر مونی؟" ^{۵۴} عیسی گُفت: "اگه ما خود ره بزرگ و معتبر نشو بدم، بزرگی مه هیچ چیز نییه. مگم آته مه، امو که شمو خدای خُو موکید، او مره بزرگی-و-جلال میدیه ^{۵۵} و شمو او ره نَمینخشید، لیکن ما او ره مینخشیم. اگه بگم که او ره نَمینخشیم ما ام رقم از شمو آلی دروغگوی موشم. مگم ما او ره مینخشیم و از کلام شی اطاعت مُونم. ^{۵۶} آته شمو ابراهیم خوش بود که روز آمدون مره دزی دنیا بنگره. او امو روز ره دید و خوشحال شد. ^{۵۷} پس یهودیا بسم دزو گُفت: "تو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟" ^{۵۸} عیسی دزوا گُفت: "ما دز شمو راست مُونم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، «ما آستم»!" ^{۵۹} پس اونا سنگا ره گرفت تا که عیسی ره بزنه، مگم او خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر شده رفت.

یگ آدم کور بینا موشه

^۹ د حالیکه او ری بود، یگ آدم ره دید که از رحم آبه خُو کور د دنیا آمدد. ^۲ یارای شی ازو پرسان کده گُفت: "استاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی یا از آته و آبه شی؟" ^۳ عیسی د جواب ازوا گُفت: "نه ای آدم گناه کده و نه آته و آبه شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خدا د وسیله شی بر ملا شنه. ^۴ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بدی که مره ری کده. شاو مییه و د او غیت هیچ کس کار کده نَمیتنه. ^۵ تا وختیکه ما د دنیا آستم، نور دنیا آستم. ^۶ ای چیزا ره که گُفت، د بله زمی تف کد و قد تف خُو یگ مقدار لی جور کده د بله چیمای ازو آدم کور ملید ^۷ و دزو گُفت: "بورو، چیمای خُو ره د حوض سیلوحا بشوی." «سیلوحا» یعنی «ری شنه.» پس او رفته چیمای خو ره ششت و بینا شده پس آمد.

^۸ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیث یگ گدایگر کور مینخشید، قد یگدیگه خُو گُفت: "آیا ای امو آدم نییه که شسته گدایگری موكد؟" بعضی ها گُفت: "امو آسته." ولے بعضی های دیگه شی گُفت: "نه، او نییه، مگم رقم امزو آلی آسته." لیکن او خود شی گُفت: "ما امو آدم آستم." ^{۱۰} اوخته اونا ازو پرسان کده گُفت: "پس

چیمای تُو چطور پینا شُد؟^{۱۱} ” اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ” اُمُو آدمِ که عیسیٰ نامِ دَره، گِلِ جور کده دَ بِلِه چیمای مه مَلید و دَز مه گُفت که ’بُورُو، دَ حَوْضِ سِیلوِحا بُشوی. ’ پس ما رفته شُسْتُم و پینا شُدُم. ”^{۱۲} اوخته اونا دَزُو گُفت: ” اُو نفر دَ کُجا آسته؟ ” اُو گُفت: ” ما چی خبر دَرُم!“

سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفايِ آدمِ کور

^{۱۳} اونا اُمُو آدمِ ره که سابقِ کور بُود، دَ پیشِ فریسیا بُرد. ^{۱۴} دَمَزُو روزِ که عیسیٰ گِلِ جور کده چیمای ازُو آدمِ ره پینا کُدد، روزِ آرامِ بُود. ^{۱۵} پس فریسیا امِ ازُو نفر پُرسان کده گُفت: ”چطور پینا شُدی؟“ و اُو دَزوا گُفت: ”عیسیٰ دَ بِلِه چیمای مه گِلِ مَلید، ما شُسْتُم و آلی مینگرُم.“^{۱۶} اوخته بعضی از فریسیا گُفت: ”ای آدمِ از طرفِ خُدا نییه، چراکه روزِ آرامِ ره احترامِ نَکده.“ لیکن دِیگای شی گُفت: ”یگِ آدمِ گُناهار چطور میتنه ای رقمِ مُعجزه کُنه؟“ پس اونا مَنِه خُو دُو شَقِ شُد. ^{۱۷} اونا بسمِ از آدمی که سابقِ کور بُود پُرسان کده گُفت: ”تُو دَ باره امزُو آدمِ چی مَوگی، اُمُو که چیمای تُو ره واز کده؟“ اُو گُفت: ”اُو یگِ پیغمبرِ آسته.“

^{۱۸} مگمِ یهودیا باز امِ دَ توره ازُو باورِ نَکد که اُو کور بُوده و پینا شُدِه، تا غَیتیکه آته و آبه ازُو آدمِ پینا شُدِه ره کُوی کد ^{۱۹} و ازوا پُرسان کده گُفت: ”آیا امی باچه شُمُو آسته که مَوگید کور دَ دُنیا آَمده؟ پس آلی چطور مینگره؟“^{۲۰} آته و آبه شی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور دَ دُنیا آَمده.“^{۲۱} مگمِ ای که آلی اُو چطور مینگره، مو خبر نَدری و ای ره امِ نَمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از خود شی پُرسان کُنید. اُو جوان شُدِه؛ جوابِ خُو ره خود شی میدیه.“^{۲۲} امی توره ره آته و آبه شی از ترسِ یهودیا گُفت، چُون یهودیا گاه موافقت کُدد که اگه کسی اقرار کُنه که عیسیٰ اُمُو مسیحِ آسته، اُو ره از عبادتِ خانه بُر مونه.^{۲۳} امزی خاطر آته و آبه شی گُفت: ”اُو جوان شُدِه، از خود شی پُرسان کُنید.“

^{۲۴} پس اونا دفعه دَوَمِ اُمُو آدمِ ره که سابقِ کور بُود، کُوی کده گُفت: ”خُدا ره ستایش-و-تَمجید کُو! مو میدنی که اُمُو آدمِ یگِ آدمِ گُناهار آسته.“^{۲۵} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما نَموفامُم که اُو یگِ آدمِ گُناهار آسته یا نه. لیکن یگِ چیز ره ما میدنُم: ما کور بُودُم و آلی مینگرُم.“^{۲۶} اونا دَزُو گُفت: ”اُو قد ازتُو چی کار کد؟ چطور چیمای تُو ره واز کد؟“^{۲۷} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما پیشتر دَز شُمُو گُفتُم، مگمِ شُمُو گوش نَکدید. چرا میخاهید که دُوباره بشنَوید؟ نه که شُمُو امِ میخاهید پیروِ ازُو شنید، یا نَموشید؟“^{۲۸} اوخته اونا اُو ره دَو زده گُفت: ”تُو پیروِ امزُو آدمِ آستی! مو پیروایِ مَوسایِ بی.“^{۲۹} مو میدنی که خُدا قد مَوسایِ توره گُفته، لیکن دَ باره امزُو آدمِ، مو نَموفامی که از کُجا آَمده.“^{۳۰} اُو آدمِ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای یگِ گپِ عجیبِ آسته که شُمُو پی نَموفتید اُو از کُجا آَمده، دَ

حالیکه او چیمای مَره واز کده. ^{۳۱} مو میدنی که خُدا دُعای آدم گُناهکار ره نَمیشنوه، مگم کسی که خُدا ره عبادت مونه و خاست-و-اراده ازو ره د جای میره، دُعای ازو شخص ره میشنوه. ^{۳۲} از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نَشده که یگو کس چیمای آدمی ره که کور د دنیا آمده، واز کُنه. ^{۳۳} اگه ای آدم از طرف خُدا نَموُود، هیچ کاری کده نمی تَنست. ^{۳۴} فریسیا د جواب ازو گُفت: "تو که کاملاً د گناه تولد شدی، آیا تو مو ره تعلیم میدی؟" پس اونا او ره ازونجی بُر کد.

^{۳۵} وختی عیسی خبر شد که اونا امو آدم ره بُر کده، او امو نفر ره پیدا کده گُفت: "آیا تو د «باچه انسان» ایمان دری؟" ^{۳۶} او نفر د جواب شی گُفت: "صاحب، او کی آسته، تاکه ما دزشی ایمان بیرم؟" ^{۳۷} عیسی دزو گُفت: "تو او ره امی آلی مینگری و او کسی آسته که قد از تو درو توره موگیه." ^{۳۸} او گُفت: "یا مولا، ما ایمان اوردُم، و عیسی ره سجده کد.

^{۳۹} اوخته عیسی گُفت: "ما بلده قضاوت د ای دنیا آمدیم تا کسای که کور آسته بینا شنه و کسای که خود ره بینا فکر مونه، کور شنه." ^{۴۰} بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بود و ای چیزا ره شنید، گُفت: "آیا تو موگی که مو ام کور آستی؟" ^{۴۱} عیسی دزوا گُفت: "اگه شمو کور موبودید گناه شمو نبود، لیکن آلی که شمو موگید مو مینگری، گناه شمو باقی مومنه."

مَثَلِ چوپونِ نیکو

۱۰ "ما حقیقت ره دز شمو موگم، نفری که از درگه د قوتونِ گوسپندو در نَمییه، بلکه از یگو راه دیگه باله شده داخل موشه، او دز و قلغی آسته. ^۲ مگم کسی که از درگه در مییه، او چوپونِ امزو گوسپندو یه. ^۳ دمزو نفر درگه وان درگه ره واز مونه و گوسپندو آواز ازو ره میشنوه و او گوسپندوی خُو ره نام گرفته کوی مونه و اونا ره برو موبره. ^۴ غیبتیکه گوسپندوی خُو ره برو موبره، او پیش پیش ازوا موره و گوسپندو او ره دُمبال مونه، چراکه اونا آواز شی ره مینخشه. ^۵ اونا از پس یگو نفر بیگنه نَموره، بلکه ازو تور موخوره، چراکه اونا آواز بیگنه گو ره نَمینخشه." ^۶ عیسی امی مَثَل ره دزوا نقل کد، مگم اونا امو چیزا ره که او گُفت، نَفامید.

^۷ پس عیسی بسم گُفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم، ما درگه گوسپندو آسَم. ^۸ تمام کسای که از مه پیش آمد، دز و قلغی بود؛ امزی خاطر گوسپندو د توره ازوا گوش نکد. ^۹ ما درگه آسَم، هرکسی که از طریق ازمه داخل بییه، او

نجات پیدا مونه و بُرو و درو رفته غلفچر پیدا مونه.^{۱۰} دز تنها بلده دزی کدو، کشتو و بیرو کدو مییه؛ ولے ما بلده ازی آمدیم تاکه اونا زندگی دشته بشه و از زندگی کامل برخوردار شنه.

^{۱۱} ما چوپون نیکو آسٹم؛ چوپون نیکو جان خو ره د راه گوسپندو میدیه.^{۱۲} مگم یگ کراکار که چوپو نییه و گوسپندو مربوط شی نموشه، او آمدون گُگ ره مینگره، ولے گوسپندو ره ایله کده دوتا مونه و گُگ د سر ازوا حمله کده اونا ره تیت پَرک مونه.^{۱۳} امو کراکار دوتا مونه، چراکه او یگ کراکار آسته و د غم گوسپندو نییه.

^{۱۴} ما چوپون نیکو آسٹم و گوسپندوی خو ره مینخشم و گوسپندوی مه مَره مینخشه،^{۱۵} امو رقمیکه آته آسمانی مَره مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشم. و ما جان خو ره د راه گوسپندو میدیم.^{۱۶} ما گوسپندوی دیگه ام دَرَم که اونا ازی قوتو نییه. ما باید اونا ره ام بیرم و اونا آواز مَره میشتوه. اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته بشه.

^{۱۷} آته آسمانی امزی خاطر مَره دوست دَره که ما جان خو ره میدم تا او ره دوباره پس بگیرم.^{۱۸} هیچ کس ای ره از مه نمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدم. ما اختیار دَرَم که ای ره بدیم و اختیار دَرَم که ای ره دوباره بگیرم. ای حکم ره آته مه دَر مه دده.

^{۱۹} از خاطر امزی توره ها یهودیا بسم د بین خو تقسیم شد.^{۲۰} غدر نفر از مینکل ازوا گُفت: ”او چندی یه و دیونگی مونه؛ چرا شمو توره ازو ره گوش مونید؟“^{۲۱} دیگرو گُفت: ”ای توره ها از آدم چندی نییه. چن نمیتنه که چیمای آدم کور ره واز کنه، یا میتنه؟“

یهودیا عیسی ره بسم رد مونه

^{۲۲} دَمزو غیت عید و قف قربانگاه د اورشلیم رسید. وخت ام زمستو بود^{۲۳} و عیسی د خانه خدا طرف برنده سلیمان قدم میزد.^{۲۴} اوخته یهودیا د گرد شی جم شده گُفت: ”تا چی غیت مو ره اندر شک میلی؟ اگه تو مسیح آستی، دز مو واضح بگی.“^{۲۵} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ما دز شمو گُفتم و شمو باور نمونید. کارای که ما د نام آته خو مونم، اونا د باره مه شاهدی میدیه.^{۲۶} لیکن شمو باور نمونید، چراکه شمو از جمله گوسپندوی مه نیید.

^{۲۷} گوسپندوی مه آواز مَره میشتوه و ما اونا ره مینخشم و اونا از پشت مه مییه^{۲۸} و ما دزوا زندگی ابدی میدم و اونا هیچ وخت از بین نموره و هیچ کس ام اونا ره از دست مه گرفته نمیتنه.^{۲۹} آته مه که از پگ کده بزرگتر آسته، اونا ره دز مه دده و هیچ کس نمیتنه که اونا ره از دست آته آسمانی بگیره.^{۳۰} ما و آته یگ آستی.“

^{۳۱} یهودیا بسم سنگا ره جَم کد تا او ره سنگسار کُنه. ^{۳۲} عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”ما غدر کارای خوب از طرفِ آته آسمانی دَز شُمو نشو دَدَم. از خاطرِ کَدَم ازوا شُمو مَره سنگسار مُونید؟“ ^{۳۳} یهودیا دَ جواب شی گُفت: ”بلده کارای خوب تُو، تُو ره سنگسار نَمونی، بلکه از خاطرِ کُفرگویی تُو، چُون تُو که یگ انسان آستی، دعوای خُدایی مونی.“ ^{۳۴} عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”آیا دَ شریعتِ شُمو امی رقم نوشته نییه که ’ما گُفتم، شُمو خُدایو آستید؟‘ ^{۳۵} امکان ندره که کلامِ خُدا باطل شُنه. اگه خُدا کسای ره که کلامِ خُدا بلده ازوا نازل شُد، خُدایو گُفت، ^{۳۶} آیا شُمو کسی ره که آته آسمانی تقدیس کده دَ ای دُنیا رَبی کد، کُفرگوی مَوکید، فقط بخاطری که ما گُفتم: ’ما باچه خُدا آستَم؟‘ ^{۳۷} اگه ما کارای آته خُو ره نَموکُنم، دَز مه ایمان نَیرید. ^{۳۸} لیکن اگه ما مُونم، حتی اگه دَز مه ایمان نَمیرید، دَ کارای مه ایمان بیرید، تا بدَینید و بُفامید که آته دَز مه وجود دَره و ما دَ آته.“ ^{۳۹} پس اونا بسم کوشش کد که او ره گِرِفَتار کُنه، مگم او خود ره از دستِ ازوا خطا دده رفت.

^{۴۰} عیسی دُوباره دَ او لبِ دریای اَرْدُن رفت، دَمَزو جای که یحیی دَ زمانای پیش غُسلِ تعمید میدد و او دَ اَمونجی مند. ^{۴۱} دَ اَمونجی غدر مردَم پیش شی آمده گُفت: ”یحیی هیچ مُعجزه نکد، مگم هر چیزی که یحیی دَ باره امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد.“ ^{۴۲} و غدر مردَم دَ اَمونجی دَزو ایمان اُورد.

فوت و زنده شُدون ایلعازر

۱ ۱ یگ آدم دَ نام ایلعازر ناجور بُود. او از بیت عَنیا، یعنی از آغیلِ مریم و خوار شی مَرتا بُود. ^۲ ای اُمو مریم بُود که روغو ره دَ بله پایای مولا شیو کُدد و پایای شی ره قد موی خُو پاک کُدد؛ و فعلاً برار شی ایلعازر ناجور بُود. ^۳ اوخته اُمو دُو خوارو دَ عیسی پیغام رَبی کده گُفت: ”یا مولا، اُمو کسی ره که تُو دوست دَری، او ناجور آسته.“ ^۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گُفت: ”ای ناجوری کُشتنی نییه، بلکه بلده ازی آسته که بزرگی-و-جلال خُدا ظاهر شُنه، و تا باچه خُدا دَ وسیله امزی واقعه بزرگی-و-جلال پیدا کُنه.“ ^۵ عیسی مَرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دَشت. ^۶ وختی عیسی شنید که ایلعازر ناجور آسته، او دُو روز دیگه ام دَمَزو جای که بُود، مند. ^۷ بعد ازو دَ یارای خُو گُفت: ”بیید، بسم دَ منطقه یهودیه بوری.“ ^۸ یارای شی دَزو گُفت: ”استاد، کلو وخت نَموشه که یهودیا میخواست تُو ره سنگسار کُنه. بسم میخاهی دَ اَمونجی بوری؟“ ^۹ عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”آیا دَ یگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو نفر دَ روشنی روز راه بوره او پیش-پایی مُوخوره، چراکه او نُور ازی دُنیا ره مینگره. ^{۱۰} لیکن اگه یگو کس شاو راه بگرده، او پیش-پایی مُوخوره، چُون نُور بلده ازو وجود ندره.“

۱۱ بعد از گفتون امزی چیزا، اُو دزوا گُفت: ”رفیق مو ایلعازر خاو رفته، لیکن ما مورم تا اُو ره بیدار کنم.“ ۱۲ یارا دزشی گُفت: ”یا مولا، اگه اُو خاو رفته بشه خُوبه، اُو جور موشه.“ ۱۳ د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل موكد، مگم اونا فکر كد كه د باره استراحت و خاو شی نقل مونه. ۱۴ پس عیسی پوست كنده دزوا گُفت: ”ایلعازر مرده. ۱۵ و از خاطر از شمو خوش استم كه د اُونجی نَبوَدُم، تاكه شمو ایمان بییرید. مگم آلی بیید كه پیش شی بوری.“ ۱۶ پس توما كه د نام «دوگنی» مشهور بود، د دیگه یارا گُفت: ”بیید كه مو ام بوری تا قد ازو قتی بمری.“

۱۷ وختیکه عیسی د اُونجی رسید، اُو پی بُرد كه ایلعازر چار روز شُده د قبر آسته. ۱۸ بیت عنیا نزدیک اورشلیم بود، یعنی تقریباً چل دقه راه دُورتر از شار، ۱۹ و عذر یهودیا پیش مرتا و مریم آمدد تا دزوا بخاطر برار شی تسلیت بگیه. ۲۰ پس وختی مرتا شنید كه عیسی مییه، اُو سر راه شی رفت، مگم مریم د خانه ششت. ۲۱ مرتا د عیسی گُفت: ”یا مولا، اگه د اینجی موبودی، برار مه نمومرد. ۲۲ و له حتی امیالی ام ما میدنم هر چیزیکه از خدا بطلبی، خدا دز تو میدیه.“ ۲۳ عیسی دز و گُفت: ”برار تو پس زنده موشه.“ ۲۴ مرتا دز شی گُفت: ”ما موفامم كه اُو د آخر زمان د روز قیامت پس زنده موشه.“ ۲۵ عیسی دز و گُفت: ”ما قیامت و زندگی استم؛ کسی كه دز مه ایمان بییره، اگرچه اُو مومره، و له زنده موشه. ۲۶ و کسی كه زنده یه و دز مه ایمان مییره، اُو هرگز نمومره. تو ای ره باور مونی؟“ ۲۷ اُو دز شی گُفت: ”آره مولا، ما ایمان اوردُم كه تو امو مسیح، یعنی باچه خدا آستی، امو کسی كه دزی دُنیا آمدنی بود.“

۲۸ وختیکه ای ره گُفت، اُو رفت و خوار خُو مریم ره كوی كده تاشکی دز و گُفت: ”استاد د اینجی آمده و تو ره كوی مونه.“ ۲۹ وختیکه مریم ای توره ره شنید، زود باله شُده پیش شی رفت. ۳۰ تا اُو غیت عیسی هنوز د آغیل نه آمدد، بلكه د امزو جای بود كه مرتا د دم راه شی رفتند. ۳۱ اوخته یهودیای كه د خانه قد مریم بود و اُو ره تسلی میدد، وختی دید كه مریم چابك باله شُده برو رفت، اونا از دُمال شی رفت و د گمان ازی بود كه اُو د سر خاك موره تا د اُونجی چخرا كنه.

۳۲ پس وختی مریم دمزو جای كه عیسی بود رسید، اُو عیسی ره دیده بله پای شی اُفتد و گُفت: ”یا مولا، اگه تو د اینجی موبودی برار مه نمومرد.“ ۳۳ وختی عیسی اُو ره دید كه چخرا مونه و یهودیای كه قد شی قتی آمدد ام چخرا مونه، اُو د روح-و-روان خُو عذر جگرخون و كوئیوبار شد ۳۴ و گُفت: ”اُو ره د كجا ایشئید؟“ اونا دزشی گُفت: ”صاحب، بیه و توخ كو.“ ۳۵ عیسی د چخرا كدو شد. ۳۶ اوخته یهودیا گُفت: ”توخ كو، اُو ره چپقس دوست

دشته. ”^{۳۷} مگم بعضی ازوا گُفت: ”آیا امی آدم که چیمای امزو نفر کور ره واز کد، نمی تَنست مانع مُردون امزی آدم شنه؟“

^{۳۸} عیسی بسم دِ دل خُو کلو جگرخون شُده سون قبر آمد. امو قبر یگ غار بُود و یگ سنگ دِ دان شی ایشته شُدد.
^{۳۹} عیسی گُفت: ”سنگ ره یگ طرف لول بدید.“ مَر تا خوارِ آدم مُرده دِ عیسی گُفت: ”یا مولا، آلی او ره بوی گِرِفته، چراکه چار روز از مُردون شی تیر شُده.“^{۴۰} عیسی دَزُو گُفت: ”دز تُو نَگُفتم که اگه باور کُنی بزرگی-وجلالِ خُدا ره مینگری؟“^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دَد و عیسی سر خُو ره باله کده گُفت: ”آی آته آسمانی، ما از تُو شُکرگزار اَسْتُم که آواز مَره شنیدی. ”^{۴۲} ما میدَنسْتُم که تُو همیشه آواز مَره میشنوی، مگم ای ره بخاطرِ مردومی که دِ اینجی ایسته یه گُفتم تا اونا باور کُنه که تُو مَره ربی کدے.“^{۴۳} وختیکه ای چیزا ره گُفت، او دِ آوازِ بلند کوی کد: ”ایلعازر، برو بر شو!“^{۴۴} پس آدمی که مُرده بُود، دِست و پای شی قد لاته پیچ کده و روی شی قد دِستمال بسته، برو بر شُد. عیسی دَزوا گُفت: ”او ره واز کُنید و بیلید که بوره.“

^{۴۵} اوخته عَدرِ امزو یهودیا که قد مریم آمد، وختی کارِ عیسی ره دید، دَزُو ایمان اُورد؛^{۴۶} مگم بعضی ازوا پیش فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کُدد، دَزوا نقل کد.

^{۴۷} پس پیشوايونِ عالی مقام و فریسیا مَنه خُو جلسه کده گُفت: ”مو چی کار کُنی؟ ای آدم عَدرِ مُعجزه مونه.“^{۴۸} اگه او ره ببلی که امی رقمِ ادامه بدیه، پگِ مردُم دَزُو ایمان میره و بعد اَزُو رومی ها آمده ام ای جای مَقَدَس مو ره از بَین موبره و ام قوم مو ره.“^{۴۹} لیکن یکی ازوا دِ نام قیافا که دَمَزُو سال پیشواي بزرگ بُود، دَزوا گُفت: ”شمو هیچ چیز ره نمیدنید^{۵۰} و ام پی نموفتید که دز شمو بهتر اَسْتَه تا یگ نفر بلده قوم بُمَره و تمام قوم نابود نَشنه.“^{۵۱} ای چیزا ره قیافا از پیش خود خُو نَگُفت، بلکه ازی که دَمَزُو سال پیشواي بزرگ بُود، او پیشگویی کد که عیسی دِ راه قوم کُشته موشه،^{۵۲} نه تنها بلده قوم، بلکه بخاطرِ جَم کدو و یگ کدونِ تمام بچکیچای خُدا که تیت پَرَک اَسْتَه.
^{۵۳} پس امزو روز بعد اونا نقشه کشید که او ره بکُشه.

^{۵۴} امزی خاطر عیسی دیگه بَرَمَلا دِ مینکلِ یهودیا نمیکشت، بلکه اَزونجی ربی شُده دِ یگ جای دِ نزدیکِ بیابو، دِ یگ شار دِ نامِ اِفرایم رفت و قد یارای خُو دِ امونجی مند.

^{۵۵} عیدِ پَصَح از مردُم یهود نزدیک بُود و عَدرِ مردُم از اطراف دِ اورشلیم رفتد تا که پیش از مَراسیمِ عیدِ پَصَح خودون خُو ره پاک کُنه.^{۵۶} اونا عیسی ره موبالید و دِ حالیکه دِ مَنه خانه خُدا ایسته بُود قد یگدیگه خُو مَوگُفت: ”شمو

چی فکر مونیډ؟ او د عید هیچ نَمییه؟ یا مییه؟”^{۵۷} چراکه پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا حکم کُدد که اگه کس بدنه عیسی د کجا یه، باید خبر بدیه تا اونا او ره گرفتار کُنه.

تُحفیه پُرآرزشِ مریم

۱۲ پس عیسی شش روز پیش از عیدِ پَصَح د بیتِ عَنیا، د آغیلِ ایلعازر آمد، د آغیلِ امزو کس که عیسی او ره از مُرده ها دُوباره زنده کُدد. ^۲ اونا د اونجی بلده شی نانِ شاو تیار کد و مرتا خدمت موكد، ولے ایلعازر یکی امزو کسای بود که قد عیسی د لبِ دسترخو ششتند.

^۳ اوخته مریم یگ بوتلِ عَطْرِ قِیمَتبای سُنْبُلِ خَالِص ره گِرَفْتَه د پایای عیسی مَلِید و پایای شی ره قد موی خُو پاک کد، د اندازه که خانه از بوی عطر پُر شد. ^۴ لیکن یکی از یارای عیسی د نامِ یهوَدایِ اسخربوطی که د زودی او ره د گِیر مِیدد، کُفت: ^۵ ”چرا ای عطر د سِه صد دینار سودا نَشُد تا پیسه شی د غریبا دده موشد؟” ^۶ او ای توره ره ازی خاطر نَگُفت که د غمِ مردمِ نادار بَشه، بلکه بخاطری کُفت که او دُز بود و ازی که مسئولیتِ خَلطِه پیسه ره دشت از چیزی که منه شی آندخته موشد، مِیزد. ^۷ لیکن عیسی کُفت: ”او ره غرض نَگیر، چون او امی ره بلده روزِ دفن شُدون مه نگاه کده. ^۸ مردمای غریب همیشه قد شمو آسته، ولے ما همیشه قد شمو نیستم.”

^۹ غدرِ مردمِ یهود وختی خبر شُد که عیسی د اونجی آسته، اونا ام د اونجی آمد، نه تنها بخاطرِ عیسی، بلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسی از مُرده ها دُوباره زنده کُدد، بنگره. ^{۱۰} پس پیشوایونِ عالی مقام نقشه کشید که ایلعازر ره ام بکُشه، ^{۱۱} چون از خاطرِ ازو کلو یهودیا اونا ره ایله کده د عیسی ایمان اوردد.

^{۱۲} روزِ دیگه شی گروه کُته مردم که بلده عید آمدد، وختی شنید که عیسی د اورشلیم مییه، ^{۱۳} اونا شاخه هایِ درختِ خُرما ره گِرَفْتَه از شار بَرُو د سرِ راهِ شی رفت و شُعار دده موكُفت:

”هوشیعا! مبارک آسته کسی که د نامِ خُداوند مییه؛

مُبارک آسته پادشاهِ اسرائیل.”

^{۱۴} و عیسی یگ کُره اَلاغ ره پیدا کده د بله شی سوار شُد، امو رقم که د کتابِ مَقَدَّسِ نَوِشْتَه یه:

١٥ "نترس دختر صهيون،

اونه، پادشاه تو

د بيله كره الاغ سوار شده ميبه.

١٦ د اول ياراي شي امي چيزا ره نفايميد، مگم پسان، وختيکه عيسي د بزرگي-و-جلال خو رسيد، او غيت د ياد ازوا آمد که امي چيزا د باره ازو نوشته شده، يعني چيزاي ره که مردم د حق شي انجام دد. ١٧ پس جمعيت مردم که د وخت کوي کدون ايلعازر از قبر و دوباره زنده کدون شي از مرده ها قد عيسي بود، دزو د باره ازو شاهدي ميده. ١٨ امزي خاطر ام جمعيت مردم د سر راه شي رفت، چون اونا شنيده که عيسي امو معجزه ره کده. ١٩ پس فريسيا قد يگديگه خو گفت: "اونه، شمو هيچ کار نميتيد. توخ کنيد که دنيا از پس ازو ربي يه."

٢٠ د مينکل مردمی که بلده عبادت کدو د عيد رفتند، بعضی نفرای يونانی ام بود. ٢١ امو نفرای فيليپس که از بيت صيداي جليليه بود، آمد و ازو خواهش کده گفت: "صاحب، مو ميخاهي که عيسي ره بنگري." ٢٢ فيليپس آمده اندرياس ره گفت و اندرياس و فيليپس رفته د عيسي گفت. ٢٣ و له عيسي د جواب ازوا گفت: "ساعت شي آمده که «باچه انسان» بزرگي-و-جلال پيدا کنه. ٢٤ ما حقيقت ره دز شمو موگم: تاکه دانه گندم د زمي افتده گور نشنه و نمره، او تنهای خو مومنه. ليکن اگه بمره، حاصل کلو ميديه. ٢٥ کسی که جان خو ره دوست دره او ره از دست ميديه و کسی که د ای دنيا از جان خو تير آسته، او جان خو ره بلده زندگي ابدی نگاه مونه. ٢٦ اگه کسی ميخايه مره خدمت کنه، او بايد ازمه پيروي کنه و د جای که ما بشم، خدمتگار مه ام د امونجي آسته. هر کسی که مره خدمت کنه، آته آسمانی او ره عزت-و-حرمت ميديه.

پيشگويي عيسي د باره مرگ شي

٢٧ آلی روح-و-روان مه پريشان-و-کوئوبار شده؛ ما چي بگم؟ آيا بگم که 'ای آته آسمانی، مره ازی ساعت که آمدنی آسته خلاص کو؟' ليکن بلده امزي مقصدا تا ای ساعت رسيديم. ٢٨ آي آته، نام خو ره بزرگي-و-جلال پدی. "اوخته يگ آواز از آسمو آمد که گفت: "ما نام خو ره بزرگي-و-جلال دديم و باز ام بزرگي-و-جلال ميديم." ٢٩ پس جمعيت مردم که د اونجي ايسته بود، ای ره شنيد و گفت: "گرگرداغ بود!" ديگه مردم گفت: "يگ ملایکه قد ازو توره گفت." ٣٠ عيسي د جواب ازوا گفت: "ای آواز از خاطر شمو آمد، نه بلده ازمه. ٣١ آلی وخت

قضایوت د بِلِه ازی دُنیا اَمده و حاکِم ازی دُنیا بُرو پورته موشه. ^{۳۲} و ما وختیکه از زمی باله کده موشم، پگِ مردم ره سون خود کش موم. ^{۳۳} عیسی ای چیزا ره گُفت تا نشو بدیه که او د چی رقم مرگ باید بُمره.

^{۳۴} مردم د جواب شی گُفت: ”مو از تورات شنیدے که مسیح بلده همیشه باقی مومنه. پس تو چطور مَوگی که «باجه انسان» باید باله شنه؟ و امی «باجه انسان» کی آسته؟“ ^{۳۵} اوخته عیسی دزوا گُفت: ”روشنی بلده یگ وخت کم د بین شمو مومنه؛ تا عتیکه روشنی د بین شمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شمو ره تریکی بگیره، چون کسی که د تریکی راه موره، نموفامه که کجا موره. ^{۳۶} تا زمانیکه نور د بین شمو آسته د نور ایمان بیرید تاکه بچکیچای نور بشید.“ وختی عیسی امی تورا ره گُفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

^{۳۷} باوجود تمام امزو معجزه های که د پیش روی ازوا انجام دد، اونا هنوز ام دزشی ایمان نوردد. ^{۳۸} دمزی رقم توره اشعیا پیغمبر پوره شد که گُفتد:

”ای خداوند، کی د پیغام ازمو باور کده

و د کی بازوی خداوند برملا شده؟“

^{۳۹} امزی خاطر ام اونا تنست که باور کنه، چون اشعیا امچنان گُفتد:

^{۴۰} ”او چیمای ازوا ره کور

و دل های ازوا ره سخت کده،

تاکه قد چیمای خو ننگره و قد دل های خو پی نبره

و پس تاو نخوره تاکه اونا ره شفا بدیم.“

^{۴۱} اشعیا ای ره بخاطری گُفت که او بزرگی-و-جلال ازو ره دید و د باره ازو نقل کد. ^{۴۲} لیکن باوجود ازی ام غدر کته کلونای یهود د عیسی ایمان آورد، مگم از خاطر فریسیا و از ترس ازی که اونا ره از عبادت خانه بر نکنه، ایمان خو ره اقرار نکد. ^{۴۳} چون اونا تعریف-و-توصیف مردم ره از تعریف-و-توصیف خدا کده کلوتر خوش دشت.

^{۴۴} اوخته عیسیٰ د آواز بلند گُفت: "کسی که دز مه ایمان میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دَمزُو که مَره رَبی کده ام ایمان میره. ^{۴۵} کسی که مَره مینگره، او اَمو ره مینگره که مَره رَبی کده. ^{۴۶} ما مِثِل یگ نُور د دُنیا اَمَدیم تا هر کسی که دز مه ایمان بیره د تریکی نَمنه. ^{۴۷} اگه کسی تورای مَره بَشَنوه و دزشی عمل نَکنه، ما د بِلِه اَزُو قضاوت نَمونم، چراکه ما نَمَدیم تا دُنیا ره قضاوت کُنم، بلکه اَمَدیم تا دُنیا ره نِجات بَدَم. ^{۴۸} بِلِدِه کسی که مَره رد مونه و تورای مَره قبول نَمونه، یگ قاضی و جود دره، یعنی کلامی که ما گُفتُم د روز اَخِرَت د بِلِه اَزُو قضاوت مونه. ^{۴۹} چُون ما از خود خُو توره نَگُفتیم، بلکه آتِه آسمانی که مَره رَبی کده، او دز مه حُکم دده که چی بُگم و چی نقل کُنم، ^{۵۰} و ما مِیْدَنم که حُکم اَزُو زندگی اَبدی آسته. پس چیزای ره که ما مَوگم، اَمو رقم که آتِه آسمانی دز مه گُفته، ما نقل مَوونم."

ششتون پایای یارا د شام اَخر

۱۳ فقط پیش از عید پَصَح، عیسیٰ فامید که وخت شی رسیده تا دُنیا ره ایله کده پیش آتِه آسمانی بوره. او اَمو کسای ره که د ای دُنیا مَرَبوط شی موشُد، دوست دشت؛ اَره، اونا ره تا اَخر دوست دشت. ^۲ وخت نان شاو بُود و اِبلیس د دِل یهودا باجه شمعون اِسخریوطی از پیش و سوسه اَندختد که عیسیٰ ره د گِیر بَدیه. ^۳ عیسیٰ مِیْدَنست که تمام چیزا ره آتِه آسمانی د دِست اَزُو تسلیم کده و او از طرف خُدا اَمده و پس سُون خُدا رفتنی یه. ^۴ او از سر دِسترخو باله شُد و کالای خُو ره بُر کده یگ دِستمال ره د گِرد کمر خُو بسته کد. ^۵ بعد اَزُو او ره مِیه لَگند شیو کده د ششتون پایای یارا شروع کد و قد دِستمالی که د گِرد کمر شی بسته بُود، پایای ازوا ره پاک کد. ^۶ وختیکه د شمعون پِترُس رسید، پِترُس دَزُو گُفت: "یا مولا، تُو پایای ازمه ره موشوی؟" ^۷ عیسیٰ د جواب شی گُفت: "کاری ره که ما مَوونم تُو آلی نَموفامی؛ مگم پسان پی موفتی." ^۸ پِترُس دزشی گُفت: "هیچ اِمکان ندره که پایای مَره بَشویی." عیسیٰ د جواب شی گُفت: "تا وختیکه پایای تُو ره نَشویم، تُو قد ازمه حصه ندری." ^۹ شمعون پِترُس دزشی گُفت: "یا مولا، پس نه تنها پایای مَره، بلکه دِستا و سر مَره ام بَشوی." ^{۱۰} عیسیٰ دزشی گُفت: "او کسی که غُسل کده، د ششتو ضرورت ندره، چُون تمام بَدَن شی پاک آسته، فقط پایای شی ششتو میخایه و بس. و شمو پاک آستید، مگم نه تمام شمو." ^{۱۱} چُون او موفامید که کی او ره د گِیر مِیدیه و امری خاطر گُفت: "تمام شمو پاک نِیستید."

^{۱۲} وختیکه عیسیٰ پایای ازوا ره ششت و کالای خُو ره پوشیده پس د جای خُو ششت، دزوا گُفت: "آیا شمو مِیْدَنید که ما قد شمو چی کار کدم؟" ^{۱۳} شمو مَره معلِم و مولا مَوگید و شمو دُرست ام مَوگید، چراکه ما آستم. ^{۱۴} پس اگه

ما که مولا و معلمِ شمو اَسْتُمْ، پایای شمو ره شَشْتُمْ، شمو ام باید پایای یگدیگه خُو ره بَشَوِیید. ^{۱۵} ما دز شمو یگ مثال-و-سرْمَشَق دَدُمْ تا اَمُو رَقْم که ما قد شمو کَدْم، شمو ام اَمُو رَقْم بَکُنِیید. ^{۱۶} ما حَقِیْقَت ره دز شمو مُوْگَم: یگ غُلام از بادار خُو کده بَزْرگتَر نَبِیِه و نه ام یگ قاصِد از کسی که او ره رَی کده. ^{۱۷} د حَالِیکِه امی چیزا ره پَی بُرِیید، خَیر-و-بَرکَت دز شمو اگه دزوا عمل کُنِیید.

^{۱۸} ما ای چیزا ره د باره پگ شمو نَمُوْگَم، چُون کسای ره که ما اِنْتِخَاب کدیم مِیْنَخَشْتُمْ. مگم نَوِشْتِه کِتَابِ مَقْدَس باید پوره شنه که مُوْگِیِه: 'کسی که قد ازمه نان خورده، او دَ ضِد مه باله شده.' ^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقع شُدون شی دز شمو مُوْگَم تا وختیکه رُخ بَدِیِه، شمو باوَر کُنِیید که ما اَسْتُمْ اَمُو که اَسْتُمْ. ^{۲۰} ما حَقِیْقَت ره دز شمو مُوْگَم: هر کسی که نفرِ رَی کدگی مَرِه قَبُول کُنه، او مَرِه قَبُول کده؛ و هر کسی که مَرِه قَبُول کُنه، اَمُو ره قَبُول کده که مَرِه رَی کده.

^{۲۱} وختیکه عیسی ای چیزا ره گُفت، او د روح-و-رَوان خُو کَلو کوئیوبار شُد و بَرَمَلَا گُفت: "ما حَقِیْقَت ره دز شمو مُوْگَم: یکی از شمو مَرِه تَسْلِیْم مونه." ^{۲۲} یارا سُون یگدیگه خُو تَوخ کده خَیرو مَنَدَد و فِکَر مُوْکَد که د باره کی ای توره ره گُفته بَشِه. ^{۲۳} یکی از یارای شی که عیسی او ره دوست دَشْت، د بَغَلِ عیسی تکیه کُد. ^{۲۴} پس شِمَعون پَتْرُس سُون اَزُو اِشَارَه کد تا او از عیسی پُرسان کُنه که مقصد شی کی آسته. ^{۲۵} او د شانه عیسی تکیه کده دَزُو گُفت: "یا مولا، او کی آسته؟" ^{۲۶} عیسی د جَوَاب شی گُفت: "او اَمُو کسی آسته که ما یگ ثوْته نان ره د کاسه غوْته کده دَزُو مِیْدَم." پس وختیکه ثوْته نان ره گِرِفْتِه غوْته کد، او ره د یَهُودا باچه شِمَعون اِسْحَرِیوْطی دَد. ^{۲۷} امی که یَهُودا ثوْته نان ره گِرِفْت، شَیْطو د پوسْت شی دَرآمد. اوخته عیسی دَزُو گُفت: "کاری ره که کَدنی آستی، زُود بُوْکو." ^{۲۸} مگم هِیچ کَدْم اَمُو کسای که د لَب دِستَرخو شَشْتَنْد، نَفامِیْد که چَرَا عیسی ای ره د یَهُودا گُفت. ^{۲۹} لیکن ازی که خَلطه پَیْسِه د پیش یَهُودا بُود، بعضی اَزوا فِکَر کد که عیسی او ره گُفته بَشِه، "بوْرُو، چیزای ره که مو د عید کار دَری، بَخِر." یا ای که "یگو چیز د مَرْدَم نادار بدی." ^{۳۰} اوخته، بعد از گِرِفْتونِ ثوْته نان او چَابْک بُرو رفت؛ وخت ام شاو بُود.

عیسی د باره اِنکار پَتْرُس پیشگوی مونه

^{۳۱} وختیکه او بُرو رفت، عیسی گُفت: "آلی آسته که «باچه اِنسان» بَزْرگی-و-جَلال پَیْدا مونه و خُدا ام د وَسِیْلِه اَزُو بَزْرگی-و-جَلال پَیْدا مونه. ^{۳۲} [اگه خُدا د وَسِیْلِه اَزُو بَزْرگی-و-جَلال پَیْدا کد،] خُدا د وَسِیْلِه خود خُو دَزُو ام بَزْرگی-و-جَلال مِیْدِیِه و امی بَزْرگی-و-جَلال ره د زُودی دَزُو مِیْدِیِه. ^{۳۳} آی بچکیچا، ما یگ لَحْظِه دِیگه قد شمو اَسْتُمْ. بعد اَزُو

شُمو مَرِه موباليد و امو رقميکه د يهوديا گُفتم آلي قد شُمو ام موگم: 'د جايي که ما مورم، شُمو آمده نَميتنيد.'
^{۳۴} ما يگ حکم نو دز شُمو ميديم تا شُمو يگديگه خُو ره دوست دشته بشيد: امو رقميکه ما شُمو ره دوست دشم،
 شُمو ام امو رقم يگديگه خُو ره دوست دشته بشيد. ^{۳۵} اگه شُمو قد يگديگه خُو مُحَبَت دشته بشيد، دَمزي رقم پگ
 مردم ميدنه که شُمو ياراي ازمه استيد.

^{۳۶} شمعون پترس دزشي گُفت: "يا مولا، تُو د کجا موري؟" عيسي د جواب شي گُفت: "د جايي که ما مورم تُو
 آلي از پشت مه آمده نَميتني، ولې پسان از دُمال مه ميبي." ^{۳۷} پترس دزشي گُفت: "يا مولا، چرا آلي نَميتتم که
 از دُمال تُو بييم؟ ما حتى جان خُو ره د راه تُو ميديم." ^{۳۸} عيسي د جواب شي گُفت: "آيا تُو واقعاً جان خُو ره د راه
 مه ميدي؟ ما حقيقت ره دز تُو موگم، خروس بنگ نَميديه تا که تُو سه دفعه مَرِه انکار نکني."

يگانه راه

^{۱۴} "دل هاي شُمو پريشان نبشه: شُمو د خدا ايمان دشته بشيد، دز مه ام ايمان بييريد. ^۲ د خانه آته مه جاي
 کلو آسته. اگه امي رقم نموبود، آيا دز شُمو موگفتم که ما ازينجی مورم تا بلده شُمو جاي تيار کُتم؟ ^۳ پس اگه ما
 مورم و بلده شُمو جاي تيار موئم، حتماً بسم مييم و شُمو ره قد خُو گرفته موبرم، تا د جايي که ما آستم، شُمو ام
 بشيد. ^۴ د جايي که ما مورم شُمو راه شي ره بلد استيد."

^۵ توما دزشي گُفت: "يا مولا، مو نَميدني که تُو د کجا موري؛ پس راه شي ره چطور بلد آستي؟" عيسي دزو
 گُفت: "ما راه و راستي و زندگي آستم. هيچ کس نَميتنه پيش آته آسماني بييه، سواي که د وسيله ازمه. ^۷ اگه شُمو
 مَرِه شَنخْتيد، آته مَرِه ام ميَنخَشيد. آره، از امي آلي شُمو او ره ميَنخَشيد و ام او ره ديديد."

^۸ فيليپس دزشي گُفت: "يا مولا، آته ره دز مو نشو پدي و امو بلده ازمو بس آسته." ^۹ عيسي دزو گُفت:
 "فيليپس، ايَقَس دير ما قد شُمو بودم و تُو هنوز مَرِه شَنخْتي؟ کسی که مَرِه ديده، آته ره ديده. پس تُو چطور موگي
 که آته ره دز مو نشو پدي؟" ^{۱۰} آيا تُو باور نموني که ما د آته و آته دز مه آسته؟ توره هاي ره که ما دز شُمو موگم،
 از پيش خود خُو نموگم، بلکه آته که د وجود ازمه آسته، کاراي خُو ره انجام ميديه. ^{۱۱} دز مه باور کُنيد که ما د آته
 آستم و آته دز مه؛ اگه نه، بخاطر خود امرو کاراي که ما کديم دز مه باور کُنيد.

^{۱۲} ما حقيقت ره دز شُمو موگم، کسی که دز مه ايمان بييره، کاراي ره که ما موئم او ام مونه؛ و حتى ازي کده کاراي

بزرگتر مونه، چراکه ما پیش آته مورم. ^{۱۳} هر چیزی ره که د نام ازمه طلب کُنید ما او ره انجام میدیم، تا آته د وسیله
باچه خو بزرگی-وجلال پیدا کنه. ^{۱۴} اگه یگو چیز د نام ازمه طلب کُنید، ما او ره پوره مونم.

وعده روح القدس

^{۱۵} "اگه شمو مَره دوست بدنید، از احکام مه اطاعت مَونید. ^{۱۶} اوخته ما از آته خواهش مونم که او یگ پُشتیوان دیگه
دز شمو بدیه، تا او همیشه قد شمو بُمَنه، ^{۱۷} یعنی روح راستی ره که دُنیا نَمیتنه او ره قبول کنه، چراکه دُنیا او ره
نه مینگره و نه مینخشه. مگم شمو او ره مینخشید چراکه او قد شمو مومنه و دز شمو وجود میدشته بشه. ^{۱۸} ما
شمو ره یتیم نَمیلیم؛ ما پیش شمو مییم. ^{۱۹} بعد از کم وخت دُنیا دیگه مَره نَمینگره، مگم شمو مَره مینگرید. ازی که
ما زنده یم شمو ام زنده مَونید. ^{۲۰} دَمزو روز شمو پی موفتید که ما د آته خو استم و شمو دز مه و ما دز شمو.
^{۲۱} کسی که احکام مَره قبول دَره و از شی اطاعت مونه، او امو کسی آسته که مَره دوست دَره. و کسی که مَره
دوست دَره، آته مه او ره دوست میدنه و ما ام او ره دوست میدنم و خود خو ره دزو ظاهر مونم."

^{۲۲} یهودا -- و له نه یهودای اسخربوطی -- دزو گفت: "یا مولا، چی رقم آسته که خود ره دز مو نشو میدی، مگم
نه د دُنیا؟" ^{۲۳} عیسی د جواب شی گفت: "اگه کسی مَره دوست دشته بشه، او از کلام مه اطاعت مونه و آته مه
او ره دوست میدشته بشه و مو د زندگی ازو آمده قد ازو مومنی. ^{۲۴} کسی که مَره دوست ندره از تورای مه اطاعت
نمونه. و توره که شمو میشنوید از خود مه نییه، بلکه از آته آسته که مَره ربی کده.

^{۲۵} ای چیزا ره ما دز شمو گفتم د حالیکه هنوز قد شمو استم. ^{۲۶} مگم پُشتیوان، یعنی روح القدس که آته او ره د نام
ازمه ربی مونه، او تمام چیزا ره دز شمو یاد میدیه و هر چیزی ره که ما دز شمو گفتم د یاد شمو میره.

^{۲۷} ما دز شمو آرامش میدم؛ آرامش خود خو ره دز شمو میدم، نه رقمی که دُنیا میدیه، بلکه رقمی که ما دز شمو
میدیم. پس دل های شمو پریشان و ترس خورده نبشه. ^{۲۸} شمو شنیدید که ما دز شمو گفتم: 'ما مورم و بسم پیش
شمو مییم.' اگه شمو مَره دوست میدشتید، خوش موشدید که ما سون آته خو مورم، چراکه آته از مه کده بزرگتر
آسته. ^{۲۹} ما ای چیزا ره پیش از واقع شدن شی دز شمو گفتم، تا وختیکه رخ میدیه شمو باور کنید. ^{۳۰} ما دیگه قد
شمو کلو توره نموگم، چون حاکم ازی دُنیا مییه. او د سر ازمه هیچ قدرت ندره، ^{۳۱} مگم بلده ازی که دُنیا بدنه که ما
آته ره دوست دَریم، ما امو رقمیکه آته دز مه امر کده عمل مونم. باله شنید که از اینجی بوری."

۱۵ "ما تاگِ حقیقی اَسْتُمْ و آتِه مه باغوان اَسْتِه. ^۲ هر شاخه مه که بار نگیره او ره قیچی کده پورته مونه و هر شاخه که بار بگیره او ره پاک مونه تا که کلوتر حاصل بدیه. ^۳ شمو امی آلی بخاطر کلامی که ما قد شمو گفتیم پاک اَسْتِید. ^۴ شمو دز مه بُمَید و ما دز شمو مومنم. هیچ شاخه دَ تنهایی خُو تَمَر دده نَمِیْتنه سیوای که د تاگ بُمَنه. امی رقم شمو ام نَمِیْتِید تَمَر بدید، سیوای که دز مه بُمَید. ^۵ ما تاگ اَسْتُمْ و شمو شاخه ها. کسی که دز مه مومنه و ما دزُو، او تَمَر کلو میدیه، چُون جدا از مه شمو هیچ کار نَمِیْتِید. ^۶ کسی که دز مه نَمَنه، او مِثَل یگ شاخه وری دُور پورته شده خُشک موشه و مردُم او شاخه ها ره جَم کده د مَنه آتِش مِیْنَدزه تا که در بگیره. ^۷ اگه شمو دز مه بُمَید و تورای مه دز شمو بُمَنه، هر چیزی که میخاید طلب کُید و امو رقم بلده شمو موشه. ^۸ آتِه مه دَمزی طریق بَزُرگی-و-جلال پیدا مونه که شمو کلو تَمَر بدید و یارای مه بشید.

^۹ امو رقم که آتِه آسمانی مَره دوست دره، ما ام شمو ره دوست دَرَم. پس د مَحَبَت مه بُمَید. ^{۱۰} اگه از احکام مه اطاعت کُید، د مَحَبَت مه مومَید، امو رقمیکه ما از احکام آتِه خُو اطاعت کُدم و د مَحَبَت اَزُو مومنم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دز شمو کُفتم تا که خوشی مه دز شمو وجود دشته بشه و خوشی شمو کامل شنه. ^{۱۲} حُکم از مه اینمی اَسْتِه که شمو یگدیگه خُو ره دوست دشته بشید، امو رقم که ما شمو ره دوست دَرَم. ^{۱۳} ازی کده مَحَبَت بَزُرگتر وجود ندره که یگو کس جان خُو ره بلده دوستای خُو بدیه. ^{۱۴} شمو دوستای مه اَسْتِید، اگه احکام مَره د جای بیرید. ^{۱۵} ما دیگه شمو ره غلام نَموگم، چُون غلام نَمیدنه که صاحب شی چیز کار مونه؛ بلکه ما شمو ره دوست مومگم، چُون تمام چیزای ره که ما از آتِه خُو شنیدم دز شمو معلومدار کُدم. ^{۱۶} شمو مَره اِنْتِخاب نکُید، بلکه ما شمو ره اِنْتِخاب کُدم و ما شمو ره مقرر کُدم تا که بورید و تَمَر بدید و تَمَر شمو بُمَنه، تا هر چیزی که از آتِه آسمانی د نام از مه طلب کُید، او دز شمو بدیه. ^{۱۷} اینمی حُکم ره ما دز شمو میدم که شمو یگدیگه خُو ره دوست دشته بشید.

دُنیا از یارای مسیح نَفرت دره

^{۱۸} اگه دُنیا از شمو بد موبره، بدنید که از شمو کده پیشتر از مه بد موبرده. ^{۱۹} اگه شمو دزی دُنیا تعلق میدشتید، دُنیا شمو ره مِثَل کسی خود خُو دوست میدشت. لیکن ازی که شمو دزی دُنیا تعلق ندرید و ما شمو ره ازی دُنیا اِنْتِخاب کدیم، امزی خاطر دُنیا از شمو بد موبره. ^{۲۰} کلامی ره که ما قد شمو کُفتم د یاد خُو بیرید: 'یگ غلام از بادار خُو کده بَزُرگتر نیبه.' اگه مردُم مَره آزار-و-آذیت کده، اونا شمو ره ام آزار-و-آذیت مونه. اگه اونا از کلام از مه

إِطَاعَتِ كَدِه، از توره شُمو امِ إِطَاعَتِ مُونِه. ^{۲۱} مگم پگِ امزی چیزا ره اونا از خاطرِ نامِ ازمه دَ حقِ شُمو مُونه، چُون اُمُو که مَرِه رَبی کده اونا اُو ره نَمِیَنخِشه. ^{۲۲} اگه ما نَمِیَمَدُم و دَزوا نَقْلِ نَمُوکَدُم، اونا گُناه نَمِیَدِشْت؛ لیکن آلی اونا بِلدِه گُناه خُو کَدَم بانِه نَدَرِه. ^{۲۳} کسی که از مه بد مُویرِه، از آتِه مه امِ بَد مُویرِه. ^{۲۴} ما دَ بَیْنِ ازوا کارای ره کَدَم که هیچ کسِ دِیگِه نَکده. اگه ما امی کارا ره نَمُوکَدُم، اونا گُناه نَمِیَدِشْت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دِیده و هنوز امِ از مه و از آتِه مه بد مُویرِه. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقعِ شُدِه رَبی یِه تا کلامی که دَ شَرِیعتِ ازوا نِوشْتِه یِه، پوره شُنه که مُوگیه: 'اونا بَدُونِ کَدَم دَلِیل از مه بد بُرد.'

^{۲۶} وختیکه پُشتیوانِ مییه، اُمُو ره که از طرفِ آتِه پِیشِ شُمو رَبی مُونُم، یعنی روحِ راستی که از آتِه آسمانی مییه، اُو دَ بارِه ازمه شَاهِدِی مِیْدِیه ^{۲۷} و شُمو امِ شَاهِدِی مِیْدِید، چُون شُمو از اوّل قد ازمه بُوْدِید.

۱۶ 'ای چیزا ره ما دَز شُمو گُفْتُم تا که شُمو از راه بُر نَشْنِید. ^۲ اونا شُمو ره از عِبَادَتِ خانِه بُر مُونه، بَلْکِه زمانی مییه که هر کسی که شُمو ره بُوکُشه، گُمانِ مُونه که خُدا ره خُدْمَتِ مُوکنِه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطرِ مُونه که نَه آتِه آسمانی ره مِیَنخِشه و نَه مَرِه. ^۴ پس امی چیزا ره دَز شُمو گُفْتُم تا زمانیکه وخت شی مِیرسه شُمو دَ یاد خُو بَیْرید که ما شُمو ره دَزی بارِه باخبر کده بُوْدُم. ما ای چیزا ره دَ اوّل قد شُمو نَگُفْتُم، چرا که ما قد شُمو بُوْدُم. ^۵ مگم آلی طرفِ امزُو مورُم که مَرِه رَبی کده و یگ شُمو امِ از مه نَمُوپُرسِید که 'دَ کُجا موری؟' ولے ازی که امی چیزا ره دَز شُمو گُفْتُم، دِل شُمو پُر از غَم شُدِه. ^۷ مگم ما حَقِیْقَتِ ره دَز شُمو مُوگُم که رَفْتونِ ازمه دَ فایده شُمو آستِه، چُون اگه ما نَرُوْم پُشتیوانِ پِیشِ شُمو نَمِییه؛ لیکن اگه بورُم، ما اُو ره پِیشِ شُمو رَبی مُونُم. ^۸ وختیکه اُو مییه، اُو گُناه، عِدالَتِ و قِضاوَتِ دُنیا ره بَیْرده مُونه: ^۹ گُناه ره، چرا که اونا دَز مه ایمان نَمیره؛ ^{۱۰} عِدالَتِ ره، چرا که ما طرفِ آتِه آسمانی مورُم و شُمو دِیگِه مَرِه نَمِیَنگَرِید؛ ^{۱۱} و قِضاوَتِ ره، چرا که دَ بَلِه حاکِمِ ازی دُنیا قِضاوَتِ شُدِه.

^{۱۲} عَدَرِ چیزای دِیگِه امِ دَرُم که دَز شُمو بُوگِیم، لیکن شُمو آلی تابِ شَنِیدونِ شی ره نَدَرِید. ^{۱۳} مگم غَیْتِیکه روحِ راستی مییه اُو شُمو ره سُونِ تَمَامِ حَقِیْقَتِ ها هِدایَتِ مُونه، چرا که اُو از پِیشِ خود خُو توره نَمُوگیه، بَلْکِه چیزای ره که مِیَشْنَوِه، اُمُو ره مُوگیه و از واقِعِه های که اَمَدنی آستِه شُمو ره باخبر مُونه. ^{۱۴} اُو دَز مه بُوْرگی-و-جَلالِ مِیْدِیه، چُون چیزای ره که از مه حاصِلِ کده، اُو ره دَز شُمو اِعلانِ مُونه. ^{۱۵} تَمَامِ چیزای که دَ آتِه آسمانی تَعَلُقِ دَرِه از مه یِه؛ امزی خاطرِ ما گُفْتُم که اُو از چیزای که دَز مه تَعَلُقِ دَرِه مِیگِیره و دَز شُمو اِعلانِ مُونه.

عَمَّ يَارَا دَ خُوشِي تَبْدِيلِ مَوْشِه

^{۱۶} “بعد از وختِ کم شُمو دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید.” ^{۱۷} اوخته بعضی یارای شی قد یگدِیگه خُو گُفت: “مقصدِ مولا چی آسته که مَوگه بعد از وختِ کم شُمو دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید؟” و ام مَوگه، چراکه ما پیش آته آسمانی مورم؟” ^{۱۸} پس اونا گُفت: “او که وختِ کم مَوگه، چی معنی دَره؟ مو نَموفامی که دَ باره چی توره مَوگیه.”

^{۱۹} عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گُفت: “آیا شُمو دَ باره ازی از یگدِیگه خُو سوال مُونید که گُفتُم: ‘بعد از وختِ کم شُمو دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُمو مَره مینگرید؟’” ^{۲۰} ما حقیقت ره دز شُمو مَوگم: شُمو چخرا و مخته مُونید، ولے دُنیا خوشی مونه. شُمو دق-و-عَمگی موشید، مگم عَم شُمو دَ خوشی تبدیل مَوْشه. ^{۲۱} یگ خاتو بخاطری که وختِ زیدون شی پوره شُده دَره میکشه، ولے زمانیکه نلغه دَ دُنیا آمد، دَره و عَم شی از یادِ ازو موره، چُون او بخاطرِ اوردونِ یگ انسان دَ دُنیا خوشی مونه. ^{۲۲} پس شُمو ام فعلاً دق-و-عَمگی آستید؛ مگم ما شُمو ره دُوباره مینگریم و دل شُمو خوشی مونه و خوشی شُمو ره هیچ کس از شُمو نَمیگیره.”

دَ باره دُعا

^{۲۳} “دَمزُو زمان شُمو از مه هیچ چیز پُرسان نَمونید. ما حقیقت ره دز شُمو مَوگم، هر چیزیکه از آته آسمانی دَ نام ازمه طلب کنید، او دز شُمو میدیه. ^{۲۴} تا آلی ره شُمو هیچ چیز دَ نام ازمه طلب نکدید؛ طلب کنید و دز شُمو دده مَوْشه تا که خوشی شُمو پوره شُنه.

^{۲۵} ای چیزا ره ما دز شُمو دَ مَثَل گُفتُم. لیکن ساعت شی مییه که دِیگه ما دَ مَثَل قد شُمو توره نَموگیم، بلکه واضح دَ باره آته آسمانی قد شُمو نقل مَوئم. ^{۲۶} دَ او زمان شُمو دَ نام ازمه طلب مُونید و ما دز شُمو نَموگم که بلده شُمو از آته طلب مَوئم، چُون آته خود شی شُمو ره دوست دَره، چراکه شُمو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرفِ آته آمدیم. ^{۲۸} ما از پیش آته آمدُم و دَ دُنیا داخل شُدُم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرفِ آته مورم.”

^{۲۹} یارای شی گُفت: “اینه، آلی واضح نقل مونی و دَ مَثَل توره نَموگی. ^{۳۰} آلی مو میدنی که تو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت ندره که از تو سوال کنه. دَ وسیله امزی مو ایمان میری که تو از طرفِ خُدا آمدی. ^{۳۱} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: “شُمو آلی ایمان اوردید؟ ^{۳۲} اینه، وختی مییه، بلکه امی آلی آمده که شُمو تیت پرک موشید،

هر کډم شمو سون جای خود خو مورید و مړه تنها میلید. ولے باوجود ازی ام ما تنها نمومئم، چراکه آته آسمانی قد مه آسته.^{۳۳} اینمی چیزا ره ما قد شمو گفتم تا که شمو دز مه آرامش دشته بشید. د ای دنیا شمو رنج و زحمت مینگرید، مگم خاطر جم بشید، چراکه ما د سر دنیا پیروز شدیم.”

دُعای عیسی بلده پیروای شی

۱۷ بعد از گفتون امزی توره ها عیسی روی خو ره باله کده سون آسمو توخ کد و گفتم: ” ای آته آسمانی، امو وخت رسیده؛ باچه خو ره بزرگی-و-جلال بدی تا که باچه تو ام تو ره جلال بدیه؛^۲ چون تو او ره د بله تمام بشر اختیار ددی تا او بلده تمام کسای که تو دزو ددی زندگی أبدی بدیه.^۳ زندگی أبدی اینمی آسته که اونا تو ره که خدای یکتا و حقیقی آستی و عیسی مسیح ره که تو ری کده، بنخسه.^۴ کارای ره که تو دز مه تسلیم کدی تا انجام بدیم، ما تکمیل کدم و امزی طریق بزرگی-و-جلال تو ره د زمی ظاهر کدم.^۵ و آلی، ای آته، مړه قد خود خو قتی بزرگی-و-جلال بدی، امو رقم بزرگی-و-جلال که ما پیش از شروع دنیا قد تو دشم.

۶ ما نام تو ره بلده امرو نفره که تو ازی دنیا دز مه ددی، معلومدار کدم. اونا دز تو تعلق دشت و تو اونا ره دز مه عطا کدی و اونا از کلام تو اطاعت کد. آلی اونا میدنه، هر چیزی که تو دز مه دده از طرف ازتو یه.^۸ توره های ره که تو دز مه ددی، ما دزوا رسندم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرف ازتو آمدیم و اونا باور کد که تو مړه ری کده.^۹ ما بلده ازوا دعا مونم؛ ما بلده دنیا دعا نمونم، بلکه بلده کسای دعا مونم که تو دز مه ددی، چراکه اونا دز تو تعلق دره.^{۱۰} تمام چیزای که دز مه تعلق دره، از تو یه و تمام چیزای که دز تو تعلق دره، از مه یه و ما د وسیله ازوا بزرگی-و-جلال پیدا کدم.^{۱۱} ما دیگه د دنیا نمومئم، مگم اونا هنوز د دنیا آسته و ما طرف ازتو مییم. ای آته مقدس، اونا ره د وسیله نام خو که دز مه عطا کده، نگاه کو تا که اونا یگ بشه، امو رقمیکه مو یگ آستی.^{۱۲} تا زمانیکه ما قد ازوا بودم، ما اونا ره د وسیله نام ازتو که دز مه دده، نگاه کدم و ازوا محافظت کدم و هیچ کدم شی از بین نرفت بغير از امرو باچه جهنمی، تا که نوشته های کتاب مقدس پوره شنه.^{۱۳} و آلی طرف ازتو مییم و ای چیزا ره هنوز که د دنیا استم موگم تا که اونا خوشی مړه د وجود خو پر-و-لبریز دشته بشه.^{۱۴} ما کلام تو ره دزوا رسندم، ولے دنیا ازوا بد موبره، چون اونا د دنیا تعلق ندره امو رقم که ما ام دزی دنیا تعلق ندرم.^{۱۵} خاهش ازمه ای نییه که تو اونا ره ازی دنیا ببری، بلکه ای آسته که اونا ره از شیطو نگاه کنی.^{۱۶} اونا د ای دنیا تعلق ندره، امو رقمیکه که ما ام د دنیا تعلق ندرم.^{۱۷} اونا ره د وسیله راستی-و-حقیقت تقدیس کو؛ کلام ازتو راستی-و-حقیقت آسته.^{۱۸} امو رقمیکه تو مړه د دنیا ری کده، ما ام اونا ره د دنیا ری کدم.^{۱۹} از خاطر ازوا ما خود ره

تقدیس مومن، تاکه اونا ام د راستی-و-حقیقت تقدیس شنه.

^{۲۰} دُعای ازمه تنها بلده امزیا نییه، بلکه امچنان بلده کسای که د وسیله شاهی امزیا دز مه ایمان میره، ^{۲۱} تاکه پگ شی یگ بشه، امو رقیبکه تو، ای آته، دز مه آستی و ما دز تو آستم و دُعا مومن که اونا ام دز مو بشه تا دُنیا باور کنه که تو مَره ربی کده. ^{۲۲} بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی، ما دزوا ددُم تا اونا یگ بشه امو رقیبکه مو یگ آستی: ^{۲۳} ما دزوا و تو دز مه، تاکه اونا کاملاً یگ بشه و تا دُنیا بدنه که تو مَره ربی کده و اونا ره دوست دری، امو رقیبکه مَره دوست دری.

^{۲۴} ای آته، ما آرزو درم، کسای ره که تو دز مه ددی، د هر جای که ما آستم، اونا ام قد ازمه قتی بشه، تاکه اونا بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی بنگره، چراکه تو پیش از خَلَقَتِ دُنیا مَره دوست دشتی. ^{۲۵} ای آته عادل، اگرچه دُنیا تو ره نَمینخسه، مگم ما تو ره مینخشم و امیا میدنه که تو مَره ربی کده ^{۲۶} و ما نام تو ره دزوا معرفی کدم و باز ام معرفی مومن تا مُحَبَّتی که تو بلده ازمه دری، دزوا بشه و ما ام دزوا بشم.

گرفتاری عیسی

۱۸ ^۱ وختیکه عیسی امی چیزا ره گُفت، او قد یارای خُو د او طرفِ قولِ قدرون رفت. د اونجی یگ باغ بود و عیسی قد یارای خُو د مَنه امزو باغ درآمد. ^۲ مگم یهودا، امو کسی که او ره د گیر میدد، ام امو جای ره بَلد بود، چراکه عیسی غدر وختا قد یارای خُو د اونجی جَم موشد. ^۳ پس یهودا قد یگ دَل عسکر و صاحبِ مَنْصَب از طرفِ پیشوایون عالی مقام و فریسیا قد چراغ ها، مشعل ها و سلاح ها د اونجی آمد. ^۴ عیسی از تمام چیزای که د سر شی میمد خبر دشت، ولے باز ام پیش آمده دزوا گُفت: ”کی ره موبالید؟“ ^۵ اونا د جواب شی گُفت: ”عیسای ناصری ره.“ عیسی دزوا گُفت: ”ما آستم.“ و یهودا که او ره د گیر میدد، ام قد ازوا ایسته بود. ^۶ وختیکه او دزوا گُفت ”ما آستم،“ اونا پسکی پسکی رفته د زمی اُفتد. ^۷ او بسم ازوا پرسان کد: ”شمو کی ره موبالید؟“ اونا گُفت: ”عیسای ناصری ره.“ ^۸ عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ما دز شمو گُفتم که ما آستم. اگه شمو مَره موبالید، امیا ره بیلید که بوره.“ ^۹ ای کار شد تا کلامی که او گُفتد: ”امزو کسای که تو دز مه دده، یگ شی ره ام گم نکدیم“ پوره شنه. ^{۱۰} اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دشت، او ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره منئی کد. نام امزو غلام ملوک بود. ^{۱۱} ولے عیسی د پترس گُفت: ”شمشیر خُو ره د پوش شی بیل! آیا جامی ره که آته آسمانی دز مه دده، وچی نکم؟“

^{۱۲} اوخته دَلِ عسکرا و قومندانِ ازوا قد صاحبِ مَنصَبایِ یهُود، عیسیٰ ره گِرِفَتار کده بسته کد. ^{۱۳} اوّل او ره پیشِ حَنّا حُسْرِ قِیافا بُرد که قِیافا دَمَزو سال پیشوای بزرگ بود. ^{۱۴} قِیافا امو کس بود که یهودیا ره مشوره دده گُفتند: "بِهتر آسته که یگ نفر بلده پگِ مردُم بُمَره."

^{۱۵} شِمعون پترُس و یگ یارِ دِیگه از پسِ عیسیٰ رفت. و ازی که امو یارِ دِیگه قد پیشوای بزرگ شِنخته بود، او خُن عیسیٰ قتی دَ مَنه حولی پیشوای بزرگ در آمد. ^{۱۶} مگم پترُس بُرو دَ دانِ درگه ایسته شد. اوخته امو یارِ دِیگه که قد پیشوای بزرگ شِنخته بود، بُر شُده قد کنیزی که درگه وان بود گپ زد و پترُس ره داخل اورد. ^{۱۷} امو کنیز که درگه وان بود دَ پترُس گُفت: "تُو از جُمِله یارای امزی آدم نیبی؟" او گُفت: "نه، نیبم." ^{۱۸} دَمَزو غَیت نوکرا و صاحبِ مَنصَبَا دَ کِرِدِ قوغِ آتَشِ که در دده بود ایسته شُد، چُون هوا یخ بود و اونا خود ره گرم موکد. پترُس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم موکد.

سوالاتی پیشوای بزرگ از عیسیٰ

^{۱۹} پس پیشوای بزرگ از عیسیٰ دَ باره یارای شی و تعلیمای که میدد سوال کد. ^{۲۰} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: "ما دَ دُنیا بَرَمَلَا توره گُفتیم و همیشه دَ عبادت خانه ها و خانه خدا که پگِ یهودیا جَم موشه، تعلیم ددیم. ما هیچ چیز ره تاشکی نگُفتیم. ^{۲۱} چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسای که توره مَره شَنِیده، پُرسان کو که ما دزوا چیزخیل گُفتیم، چُون اونا میدنه که ما چی گُفتیم." ^{۲۲} وختیکه عیسیٰ امی چیزا ره گُفت، یکی امزو صاحبِ مَنصَبَا که پالوی شی ایسته بود، او ره یگ چپات زده گُفت: "آیا تُو دَ پیشوای بزرگ امی رقم جواب میدی؟" ^{۲۳} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: "اگه بد گُفتیم، بدی شی ره بگی؛ اگه دُرست گُفتیم، چرا مَره میزنی؟" ^{۲۴} پس حَنّا او ره دست بسته دَ پیشِ قِیافا پیشوای بزرگ ری کد.

پترُس عیسیٰ ره انکار مونه

^{۲۵} دَمَزو غَیتِ که شِمعون پترُس ایسته بود و خود ره گرم موکد، بعضی ازوا دَزشی گُفت: "نه که تُو ام یکی از یارای ازو آستی، یا نیستی؟" او انکار کده گُفت: "نه، نیبم." ^{۲۶} یکی از خدمتگرای پیشوای بزرگ قومای امزو کسی بود که پترُس گوش شی ره مننی کدد. امو خدمتگار گُفت: "آیا ما تُو ره دَ باغ قد ازو ندیدم؟" ^{۲۷} پترُس بسم انکار کد و دَ امزو لحظه خرّوس بَنگ دد.

عیسی د پیش پیلاتس

^{۲۸} بعد ازو اونا عیسی ره از خانه قیافا د قصر حاکم رومی بُرد. صبح‌گاه بُود و یهودیا خودون شی د منہ قصر داخل نشُد تا نجس نشنه و از خوردون قربانی عیدِ پصح نَمَنه. ^{۲۹} پس پیلاتس د برو پیش ازوا آمده گُفت: “د خلاف امزی آدم چی ادعا دَرید؟” ^{۳۰} اونا د جواب ازو گُفت: “اگه ای آدم بدکار نموبود، مو او ره دز تو تسلیم نموکدی.” ^{۳۱} پیلاتس دزوا گُفت: “شمو ای ره بُرید و د مطابق شریعت خودون خو د بله ازو قضاوت کنید.” یهودیا دزو گُفت: “مو امی اختیار ره ندری که یگو کس ره اعدام کنی.” ^{۳۲} ای واقعه رُخ دد تا گُفته عیسی که معلومدار کُدد که د چی طریقه باید بُمره، پوره شنه.

^{۳۳} اوخته پیلاتس پس د منہ قصر خو رفت و عیسی ره کوی کده گُفت: “ایا تو پادشاه یهودیا استی؟” ^{۳۴} عیسی د جواب ازو گُفت: “ایا تو ای ره از پیش خود خو گُفتی یا دیگه مردم د باره ازمه دز تو نقل کده؟” ^{۳۵} پیلاتس د جواب شی گُفت: “ایا ما یگ یهودی استم؟ قوم خود تو و پیشوایون عالی مقام تو ره دز مه تسلیم کده؛ تو چی کار کده؟” ^{۳۶} عیسی د جواب ازو گُفت: “پادشاهی ازمه دزی دُنیا تعلق ندره. اگه پادشاهی ازمه دزی دُنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ موکد تا ما د یهودیا تسلیم دده نموشدم. مگم اوطور نشُد، چراکه پادشاهی ازمه دزی دُنیا هیچ تعلق ندره.” ^{۳۷} اوخته پیلاتس دزشی گُفت: “پس تو پادشاه استی؟” عیسی د جواب ازو گُفت: “تو دُرست موگی که ما پادشاه استم. ما بلده امزی مقصد پیدا شدُم و بلده امزی د دُنیا آمدُم که د باره حقیقت شاهدهی بدم و هر کس که طرفدار حقیقت استه آواز مره میشنوه.” ^{۳۸} پیلاتس دزشی گُفت: “حقیقت چی استه؟”

بعد از گُفتون امزی توره، او بسم د برو پیش یهودیا آمده دزوا گُفت: “ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون امزی آدم پیدا نَتستیم.” ^{۳۹} ولے شمو یگ رسم-و-رواج دَرید که ما یگ نفر ره د عید پصح بلده شمو ایله کنم؛ ایا میخاهید که پادشاه یهودیا ره بلده شمو ایله کنم؟” ^{۴۰} اوخته اونا بسم چیغ زده گُفت: “ای ره نه، بلکه باراباس ره ایله کو،” د حالیکه باراباس یگ راهزن بُود.

۱۹ پس پیلاتس عیسی ره بُرده قمچی کوی کد. ^۲ و عسکرا از خیمچه خاردار یگ تاج بافته د سر شی ایشت و قَبای دراز ارغوانی ره د جان شی دد. ^۳ اونا پیش شی آمده موگُفت: “دُرود د پادشاه یهودیا!” و قد چپات د رُوی شی میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسم برو آمده دزوا گُفت: “اینه، ما او ره دز شمو برو میرم تا بدنید که ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نَتستیم.” ^۵ پس عیسی تاج خاردار و قَبای دراز ارغوانی د جان شی برو آمد. پیلاتس دزوا

گفت: "اینه، آدم شمو!"

وختیکه پیشوایون عالی مقام و صاحب منصباً او ره دید، اونا چیغ زده گُفت: "د صلیب میخکوب کو، او ره د صلیب میخکوب کو! پیلاتس دزوا گُفت: "شمو او ره بُبرید و د صلیب میخکوب کنید، چراکه ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا ننستیم." یهودیا د جواب ازو گُفت: "مو شریعت دری و د حساب شریعت او باید کشته شنه، چراکه او خود ره باچه خدا موگه." وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید، زیادت ترس خورد. ^۹ او بسم منه قصر در آمد و د عیسی گُفت: "تو از کجا آستی؟" مگم عیسی هیچ جواب ندد. ^{۱۰} پس پیلاتس دزوا گُفت: "تو قد ازمه گپ نمیزنی؟ آیا تو خبر نداری که ما قدرت درم که تو ره ایله کنم و ام قدرت درم که تو ره د سر صلیب بکشیم؟" عیسی د جواب شی گُفت: "تو هیچ قدرت د سر ازمه نمیدشتی، اگه از باله دز تو دده نموشد. امزی خاطر کسی که مره دز تو تسلیم کده، گناه کته تر دره." ^{۱۱} امزو وخت بعد پیلاتس کلو کوشش کد که او ره ایله کنه، مگم یهودیا چیغ زده موگفت: "اگه ای آدم ره ایله کنی تو دوست قیصر نیستی! هر کسی که خود خو ره پادشاه بگیه، او مخالف قیصر آسته." ^{۱۲} وختیکه پیلاتس ای تورا ره شنید، عیسی ره برو آورد و خود شی د یگ جای د نام «سنگ فرش» که د زیون عبرانی «جباتا» گفته موشد، د چوکی قضاوت ششت. ^{۱۳} امو روز، روز تیاری بلده عید پصح بود و ساعت ششم روز. پیلاتس د یهودیا گُفت: "اینه، پادشاه شمو!" ^{۱۴} ولی اونا چیغ زده گُفت: "گم کو او ره! طلعت شی ره گم کو! بپر د صلیب بکش!" پیلاتس دزوا گُفت: "پادشاه شمو ره د صلیب بکشیم؟" پیشوایون عالی مقام جواب دده گُفت: "مو غیر از قیصر دیگه پادشاه نداری." ^{۱۵} پس پیلاتس او ره دزوا تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شنه.

عیسی د صلیب کشته موشه

اوخته اونا عیسی ره گرفت ^{۱۶} و او صلیب د شانهِ شی برو رفت و طرف امزو جای که «کاسه سر» گفته موشد، ربی شد. امو جای ره د زیون عبرانی «گلگتا» موگفت. ^{۱۷} اونا دمزو جای عیسی ره د صلیب میخ کوب کد و قد ازو قتی دو نفر دیگه ام بود، د ای طرف و د او طرف شی و عیسی د مینکل ازوا. ^{۱۸} پیلاتس یگ عنوان نوشته کده د صلیب نصب کد که امپطور خنده موشد:

"عیسای ناصری، پادشاه یهودیا."

^{۱۹} امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چون امو جای که عیسی ره د صلیب میخکوب کدد، د شار نزدیک بود. امو

عنوان دَ زبونایِ عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شُد. ^{۲۱} پس پیشوایونِ عالی مقامِ یهودیا رفته دَ پیلاتُس گُفت: "پادشاهِ یهودیا نوشته نکو، بلکه نوشته کو که 'ای آدم گُفت: 'ما پادشاهِ یهودیا اَسْتَم. "' ^{۲۲} پیلاتُس دَ جواب ازوا گُفت: "چیزی که نوشته کدم، نوشته کدم."

^{۲۳} وختیکه عسکرا عیسی ره دَ صلیب میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گِرَفته دَ چار حصّه تقسیم کد که دَ هر عسکر یگ حصّه رسید. قَبای شی ره ام گِرَفت، ولے او بے دَرز بُود و از باله تا دامون دَ یگ تکه بافته شُد. ^{۲۴} پس اونا قد یگدیگه خو گُفت: "بپید که ای ره پاره نکنی، بلکه دَ بله شی پشک پورته کنی تا بنگری که از کی موشه." ای ره گُفت تا نوشته کتابِ مَقَدَّس پوره شنه که مَوگه: "اونا کالای مَره دَ مَنه خو تقسیم کد و دَ بله لباس مه پشک آندخت." پس عسکرا امی کارا ره کد.

^{۲۵} دَ نزدیکِ صلیبِ عیسی اینی کسا ایسته بُود: آبه عیسی، خوارِ آبه شی، مریمِ خاتونِ کلوپاس و مریمِ مجدلیه. ^{۲۶} وختیکه عیسی آبه خو ره قد امزو یارِ دوست-دشتنی خو یگجای ایسته دید، او دَ آبه خو گُفت: "ای خاتو، اینه باچه تو." ^{۲۷} بعد ازو دَمزو یار گُفت: "اینه، آبه تو." و امزو ساعت بعد، امو یار او ره دَ خانه خو بُرد.

^{۲۸} بعد ازو عیسی دید که تمام چیزا تکمیل شده و بلده ازی که نوشته های کتابِ مَقَدَّس پوره شنه، او گُفت: "ما تَشنه شُدیم." ^{۲۹} دَ اُونجی یگ کوزه پُر از سِرکه انگور بُود. پس اونا یگ اسفنج ره دَ مَنه شی غوئه کده دَ سر یگ نَی بند کد و نزدیک دان شی بُرد. ^{۳۰} غَیبتیکه سِرکه انگور دَ دانِ عیسی رسید، او گُفت: "خلاص شد." بعد ازو سر خو ره تا آندخت و روح خو ره تسلیم کد.

^{۳۱} امو روز، روز تَباری بُود و ازی که یهودیا نَمیخواست جَسدا دَ روز آرام دَ بله صلیب بُمَنه، خصوصاً دَ امزو روز آرام که روز بزرگِ عید بُود، اونا از پیلاتُس خواهش کد که پایای مَصْلُوب شده ها میده شنه تا جَسدای ازوا بُرده شنه. ^{۳۲} پس عسکرا آمده ام پایای نفرِ اول ره و ام پایای نفرِ دوّم ره که قد عیسی یگجای دَ صلیب میخکوب شُد، میده کد. ^{۳۳} مگم غَیبتیکه اونا پیشِ عیسی رسید و دید که او گاه مُرده، اونا پایای شی ره میده نکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزو عسکرا قد نَیزه خو دَ بغلِ عیسی زد که دَستی خون و او از بغل شی بُر شد. ^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دَد و شاهدی ازو راست آسته. او میده که او حقیقت ره مَوگه تا شمو ام باور کنید. ^{۳۶} امی چیزا رُخ دَد تا نوشته های کتابِ مَقَدَّس پوره شنه که مَوگه: "یگ استغونِ ازو ام میده نَموشه." ^{۳۷} و دیگه نوشته های کتابِ مَقَدَّس باز ام مَوگه: "اونا سون امزو کسی توخ مونه که او ره قد نَیزه زده."

^{۳۸} بعد ازی واقعه‌ها یوسف که از شارِ رامه و پیرو عیسی بود، ولے از ترسِ یهودیا تاشکی پیروی موكد، از پیلاتس خواهش کد تا دزو اجازه بدیه که جسدِ عیسی ره بیره و پیلاتس دزو اجازه دد. پس او آمده جسدِ عیسی ره بُرد. ^{۳۹} و نیقودیموس که د شروع یگ شاو پیش عیسی آمدد، او ام آمد و موادِ خوشبوی گت شده مر و عود ره که تقریباً پنج سیر بود، آورد. ^{۴۰} پس اونا جسدِ عیسی ره گرفته د مطابق رسم-و رواجِ یهودیا قد موادِ خوشبوی د منہ کفن پیچ دد. ^{۴۱} دمزو جای که عیسی مصلوب شدد یگ باغ بود و د منہ باغ یگ قبر نو کده شده موجود بود که تا هنوز هیچ کس د اونجی دفن نشد. ^{۴۲} ازی که امو روز، روز تیاری عید بلده یهودیا بود و قبر ام نزدیک بود، اونا عیسی ره د منہ امزو قبر غار مانند ایشته.

۲۰ د روز یگشمبه مریم مجدلیه صباح‌گاه که هنوز هوا تریک بود، د سر قبر آمد و دید که سنگ از دان قبر پس شده. ^۲ پس او دویده پیش شمعون پترس و امو یار دیگه که عیسی او ره دوست دشت آمد و دزوا گفت: "اونا مولا ره از قبر برده و مو خبر ندرے که او ره د کجا ایشته." ^۳ اوخته پترس و امو یار دیگه بر شده سون قبر ریی شد. ^۴ اونا هر دوی شی قتی مودوید، لیکن امو یار دیگه از پترس کده پیش شد و اول د سر قبر رسید ^۵ و خود ره خم کده دید که کفن د منہ قبر آسته، ولے او داخل نرفت. ^۶ شمعون پترس از پشت ازو آمد و منہ قبر داخل شد و دید که کفن د اونجی ایشته بود، ^۷ ولے دستمالی که د سر عیسی بود قد کفن ایشته نبود، بلکه جدا پیچنده شده د یگ جای ایشته بود. ^۸ پس یار دیگه که اول د سر قبر آمدد، ام داخل رفت و دید و ایمان آورد. ^۹ اونا تا هنوز نوشته‌های کتاب مقدس ره نفا میدد که او از مرده‌ها باید دوباره زنده شنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده د خانه‌های خو رفت.

^{۱۱} مگم مریم د برون قبر ایسته بود و چخرا موكد. د حالیکه دزو چخرا موكد، او خود ره خم کده منہ قبر ره توخ کد ^{۱۲} و دو ملایکه سفید پوش ره د امزو جای که جسدِ عیسی ایشته شدد، دید. یگ شی طرف سر شی و دیگه شی طرف پای شی ششند. ^{۱۳} و اونا دز شی گفت: "ای خاتو، چرا چخرا مونی؟" او دزوا گفت: "اونا مولای مره گرفته برده و ما خبر ندرم که او ره د کجا ایشته." ^{۱۴} وختیکه مریم امی چیزا ره گفت، پس دور خورد و عیسی ره ایسته دید، مگم نفا میدد که او عیسی آسته. ^{۱۵} عیسی دز شی گفت: "ای خاتو، چرا چخرا مونی؟ کی ره مویالی؟" مریم د گمان ازی که او باغوان آسته، دز شی گفت: "صاحب، اگه تو او ره برده دز مه بگی که او ره د کجا ایشته تا ما او ره ببرم." ^{۱۶} عیسی دز شی گفت: "مریم." مریم دور خورد و د عبرانی دز شی گفت: "ربونی، یعنی استاد." ^{۱۷} عیسی دزو گفت: "دز مه دست نرو، چراکه ما تا هنوز پیش آته خو نرفتیم؛ بلکه پیش برارای مه بورو و دزوا بگی که 'ما پیش آته ازخو و آته ازشمو و خدای ازخو و خدای ازشمو باله مورم.'" ^{۱۸} اوخته مریم مجدلیه پیش یارا

آمد و دزوا اعلان کده گُفت: "ما مولا ره دیدم!" و امو چیزای ره که عیسی دز شی گُفتد، دزوا نقل کد.

عیسی د یارای خو ظاهر موشه

^{۱۹} شام امزو روز اول هفته وختیکه یارا د یگ جای جم بود و از ترس یهودیا درگه های امزو جای ره کیپ کدد، بے بلغه عیسی آمد و د مینکل جای ایسته شده دزوا گُفت: "سلام علیکم." ^{۲۰} وختیکه امی ره گُفت، او دستا و بغل خو ره دزوا نشو دد و یارا از دیدون مولا کلو خوشحال شد. ^{۲۱} اوخته عیسی بسم دزوا گُفت: "سلام دز شمو. امو رقم که آته آسمانی مره ری کده، ما ام شمو ره ری مونم." ^{۲۲} بعد از گُفتون امزی توره او د سر ازوا دم کده گُفت: "روح القدس ره حاصل کنید. ^{۲۳} اگه شمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا بخشیده موشه و اگه نبخشید، اونا بخشیده نموشه."

^{۲۴} مگم توما، یکی امزو دوازده یارای عیسی که معنای نام شی «دوگنی» آسته، وختیکه عیسی آمد قد ازوا نَبود. ^{۲۵} پس دیگه یارا دز شی گُفت: "مو مولا ره دیدی." مگم او دزوا گُفت: "تاکه جای میخا ره د دستای شی ننگرم و کلک خو ره د جای میخا و دست خو ره د بغل شی نه ایلم، ایمان نمیرم." ^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسی بسم داخل امزو خانه بود و توما ام قد ازوا قتی بود. د حالیکه درگه ها کیپ بود، عیسی آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گُفت: "سلام دز شمو." ^{۲۷} بعد ازو د توما گُفت: "کلک خو ره اینجی بیل و دستای مره بنگر؛ دستای خو ره ام بیر و د بغل مه بیل و بے ایمان نبش، بلکه ایمان داشته بش." ^{۲۸} توما د جواب شی گُفت: "یا مولای مه و خدای مه!" ^{۲۹} عیسی دز شی گُفت: "آیا بخاطری که مره دیدی، ایمان آوردی؟ نیک د بخت امزو کسای که مره ندیده، و له باز ام ایمان میره."

^{۳۰} عیسی غدر معجزای دیگه ام د حضور یارا کدد که دمزی کتاب نوشته نشده. ^{۳۱} مگم امی چیزا نوشته شد تا شمو ایمان بیرید که عیسی امو مسیح و باچه خدا یه و تا د وسیله ایمان آوردو شمو د نام ازو صاحب زندگی ابدی شنید.

عیسی د هفت یار خو ظاهر موشه

^{۲۱} بعد ازی چیزا عیسی بسم خود ره د لب دریاچه تیبری د یارای خو نشو دد که او واقعه امیطور رخ دد: ^۲ شمعون پترس، توما که او ره «دوگنی» ام موگُفت، تثنائیل از قانای جلیلیه، باچه های زبدی و دو یار دیگه د

اُونجی جَم بُود. ^۳ شِمعون پترُس دَزوا گُفت: "ما ماهی گِرِفْتو مورُم." اونا دَزو گُفت: "مو ام قد تُو موری." پس اونا بُرو رفته مَنه کِشتی شِشت، مگم اُمو شاو هیچ چیز گِرِفْتِه نَتِست. ^۴ وختی صُبح شُد عیسی د لب دریا ایسته بُود، مگم یارا نَفامید که عیسی آسته. ^۵ پس عیسی دَزوا گُفت: "او بچکیچا، یگو ماهی گِرِفْتِید یا نه؟" اونا د جواب شی گُفت: "نه." ^۶ او دَزوا گُفت: "تور ره طرفِ راستِ کِشتی بِنَدَزِید و از اُونجی ماهی میگیرید." اوخته اونا تور ره اَندخت و از بس که کلو ماهی گِرِفْتُد، اونا تور ره د مَنه کِشتی کش کده نَمِیتِست. ^۷ پس اُمو یار که عیسی اُو ره دوست دشت د پترُس گُفت: "ای خُو مولا آسته." وختی شِمعون پترُس شَنید که مولا آسته، اُو کالای خُو ره که از جان خُو کَشِیدُد، د گِرِد خُو پیچ دده خود ره مَنه او پورته کد. ^۸ ولی دِیگه یارا قد کِشتی اَمَد، چراکه اونا از خُشکی دُور نَبُود؛ کِشتی فقط یگو دُو صد توغی از لب دریا فاصِله دشت و اونا تور پُر از ماهی ره قد خُو کش کده اُورد. ^۹ وختیکه اونا د خُشکی تاه شُد، دید که قوغ آتِش داغ آسته و ماهی د بِلِه شی ایشته یه و نان ام د پالوی شی آسته. ^{۱۰} عیسی دَزوا گُفت: "امزو ماهی که تازه گِرِفْتِید، یگ کَمک وری بیرید." ^{۱۱} اوخته شِمعون پترُس رفت و جال ره که پُر از ماهی بُود د خُشکه کش کد. د مَنه تور یگ صد و پنجاه و سه ماهی کته بُود. مگم باوجود که اُموقَس ماهی کلو بُود، تور پاره نَشُدُد. ^{۱۲} عیسی دَزوا گُفت: "ببید، نان بُخورید." هیچ کدم از یارا دل نَتِست که ازو پُرسان کُنه: "تو کی آستی؟" چُون اونا میدنست که او مولا یه. ^{۱۳} پس عیسی اَمَد و نان ره گِرِفْتِه دَزوا دد و ماهی ره ام اُمو رقم کد. ^{۱۴} اینمی دفعه سِوم بُود که عیسی بعد از دُوباره زنده شُدون خُو از مُرده ها د یارای خُو ظاهر شُد.

^{۱۵} وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی د شِمعون پترُس گُفت: "ای شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو امزیا کده مَره کلوثر مُحَبَت مونی؟" پترُس دَزو گُفت: "آره مولا، تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم." عیسی دَزو گُفت: "بارهگون مَره بچرنو." ^{۱۶} دفعه دُوم او دَز شی گُفت: "ای شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو مَره مُحَبَت مونی؟" او د جواب شی گُفت: "آره مولا، تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم." عیسی بسم دَز شی گُفت: "گوسپندوی مَره نگاه کو." ^{۱۷} او دفعه سِوم دَزو گُفت: "ای شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو مَره دوست دری؟" پترُس دق شُد، چراکه عیسی دفعه سِوم دَز شی گُفت: "آیا تُو مَره دوست دری؟" و او دَز شی گُفت: "یا مولا، تُو از پگ چیزا خبر دری؛ تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم." عیسی دَزو گُفت: "گوسپندوی مَره بچرنو." ^{۱۸} ما حقیقت ره دَز تُو موگم: وختیکه جوان بُودی تُو کمر خُو ره بسته موکدی و هر جای که دل تُو مُوشُد مورفتی. مگم وختیکه پیر شنی تُو دستای خُو ره دراز مونی و دِیگه کس کمر تُو ره بسته کده تُو ره د یگ جای موبره که تُو نَمِیخاهی د اُونجی بوری. ^{۱۹} عیسی امی توره ره گُفت تا نشو بدیه که پترُس د چی رقم مرگ جان خُو ره د راه بزرگی-و-جلالِ خُدا میدیه. بعد امزی توره بسم د پترُس اَمر کد: "از مه پیروی کو."

٢٠ پترس دُور خورد و امویار ره دید که عیسیٰ او ره دوست دشت و او از پس ازوا میمد. ای امویار بود که د سر نان شاو د شانه عیسیٰ تکیه کد و گفتد: ” یا مولا، او نفر که توره د گیر میدیه، کی آسته؟ ” ٢١ وختیکه پترس امویار ره دید، از عیسیٰ پرسان کد: ” یا مولا، د باره ازو چی مَوگی؟ ” ٢٢ عیسیٰ دزو گفت: ” اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بُمَنه، دز تو چی؟ تو ازمه پیروی کو. ” ٢٣ پس امی توره د بین برارو تیت شد که ” امویار هیچ نمومره. ” مگم عیسیٰ قد ازو نگفتد که ” او نمومره، ” بلکه گفتد: ” اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بُمَنه، دز تو چی؟ ”

٢٤ ای اونمویار آسته که د باره امزی چیزا شاهدی میدیه و امی چیزا ره نوشته کده و مو میدنی که شاهدی ازو راست آسته. ٢٥ عیسیٰ غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو کتابای نوشته شده ره ندره.